XXXV. ÉVFOLYAM, 1. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1979. JANUÁR 4.

Gazdag porta

Balázs-Piri Balázs rajza

KEDVES LUDAS!

MEG VAN OSZTVA A MI MUNKÁNK

Mint tudvalevő, a munkamegosztás minden fejlett társadalom támasza s talpköve, sőt egyenesen fokmérője annak a bizonyos fejlettségnek. Éppen ezért tudtára adom mindazoknak, akik netán csereviszonyok, begyűrűzések, vagy labdarúgás miatt meginogtak volna honfiúi büszkeségükben, hogy mi magyarok vagyunk a legfejlettebbek, mert olyan munkamegosztásunk van, amely szinte már túlfejlett. Bizonyítsak? Íme:

Hogyan használok magnókazettát?

A magnókazetták olcsóbbak lettek, viszont nem kaphatók, ha mégis kaphatók, nem használhatók. Csere érdekében panasszal lehet fordulni ide-oda, de annyi ideje az embernek nincs, többe kerülne a szalagnál.

Miután egymást követően öt, azaz öt szalagom ment így tönkre, azt hittem, hogy a készülékben van a hiba, de nem, a javító szövetkezet bebizonyította, hogy a készülék jó, több esztendős szalagokat visz, csak újat nem. Ezek után felfedeztem a reparálás módját. Így csinálom:

— A kazettáról a zárócsavarokat lecsavarom.

— A kazettát felnyitom.

— Az elém táruló belsőben látok két celluloidféleségből készült lapot. Ezek nyilván azt a célt szolgálják elvileg (és régebben alighanem gyakorlatilag), hogy a szalag forgás közben rajtuk jobban csússzon. Ámde akár mert megtakarították a valódi celluloid kétfilléres többletköltségét, akár más okból, ezek a lapocskák nem csúsznak, hanem szorítanak. Én ezért őket a kazettából kiemelem.

— Ezek után a szalagokat, amelyek vájataikból elmozdultak, letekeredtek stb., óvatosan és taktikusan visszahelyezem, tekerem, szorítom, gyömöszölöm, káromkodással belesimulásra kényszerítem.

— A kazettára a felső részét visszanyomom. A csavarokat a MÉH számára félreteszem.

És, bizisten, miután négy ilyen kazettát eldobtam, az ötödik ekképp helyreállítva működik. A hatodikat, ha hozzájutok, a celluloidhelyettesítő-féleség eltávolításával kezdem el használni.

Hogyan kezelem a pipadohányt?

— A zacskót, amelyben árusítják, felbontom, a dohányt kiszórom.

— A kiszórt dohányból a nagyobb kocsányokat, finánclábakat, göcsöket szabad szemmel való becslés után ujjbeggyel eltávolítom.

— A megmaradt csökött halmazt emelgetve, az egybetapadó szálakat rángatva szétzilálom és az alulra került kisebb göcsöket, kocsánylábakat és fináncszeleteket visszahelyezem.

Ha a gyártók és köztem fennálló munkamegosztás során rám háruló feladatokat rosszul végeztem, a pipám elfullad, a tömet el nem szívott részét ki kell kotorni a szemétbe. Ezért igyekszem fegyelmezetten dolgozni.

•

Amint a fentiekből kiderül, rendkívül fejlett társadalmi munkamegosztásunkra a következők a jellemzőek:

1. A gazdaságtalan munkafolyamatok áthárítása arra, aki mindig ráér, vagyis a fogyasztóra. (Ez a munkaerőtartalék végzi a kocsánytalanítást.)

2. Az elidegenítő hatások kiküszöbölése. Gondolkodjék az ember legalább, mint fogyasztó. (Találja ki, hogyan működik a kazetta!)

Gombó Pál

PELENKA

Annyit füstölögtem már pelenkaügyben, hogy legutóbbi tapasztalatomat illetlennek vélném — önző módon — magamban tartani. Az előzményekről:

Másodszülött gyermekem alig 5 hónapos. E rövid idő alatt mégis mintegy 70, azaz hetven darab pelenkát kényszerültem vásárolni neki. (Távolról sem azért, mert ez lenne a hobbim!) Hogy mégis mit tettem az 5 hónap során apránként beszerzett pelenkákkal? Esküszöm, nem adtam a kutyám szájába, sőt sósavval sem öntöztem meg (lehet, hogy e fránya textilneműt épp az tartósította volna?!), nem is használtam más célra, csakis r e n d e l t e t é s s z e r ű e n. És persze mostam, gyakran, akár hiszik, akár nem, gyakran, minden használat után.

Persze, lehet, hogy hibáztam. Kímélni kellett volna. (A gyártó RÁBATEXT valószínű véleménye szerint a mosószerek, sűrű alkalmazás esetén, széttrágják a pamut rostjait, tehát ne mossuk, hanem csak szárítsuk.)

Privát véleményem az, hogy ennél rendeltetésszerűbben nem használhattam volna.

Az eredmény mégis rendkívül kiábrándító: néhány mosás után szakadtan dobhattam a szemétbe. (Igaz, vétkeztem, vihettem volna a MÉH-telepre is, de pillanatnyi dühömben ez sosem jutott az eszembe.)

A minap, ismét szűkös készletemet kiegészítendő, betértem a Deák Ferenc utcai Bambi Áruházba. Kértem 20 darabot. Előzetes gyanakvó, immár krónikusan bizalmatlan kérdésemre az eladó hölgy így válaszolt: „de kérem! Mi csak kifogástalan, I. osztályú árut tartunk!"

Ismét bíztam, és fizettem (á 13,50 Ft).

Hazatérve boldogan mostam ki újabb szerzeményemet, hogy kisleányom mielőbb használatba vehesse. ...és ekkor ért az újabb, legmegdöbbentőbb meglepetés. Nem, ezek nem voltak már eleve lyukasra gyártva. Sőt, az első mosást is sikerrel átvészelték, ám 10 közül 5 teljesen meghatározhatatlan alakú, valamiféle szabálytalan négyszög, amelyet nem lehet normálisan még összehajtani sem!

Azt hiszem, nem én vagyok az egyetlen olyan anya, aki rendkívül precíz a pelenkákra, gondosan mossa, vasalja, tárolja, akinek nem mindegy, hogy mit tesz gyermeke popsija alá. Hiszen, ha nem így lenne, felhasználhatnék e célra kopott lepedőket, huzatokat, csak tépést kellene csinálnom belőlük és nem is vesznének kárba.

Hiszen az anyag nem vész el, csak átalakul...

Fodorné Bacsó Szilvia

Levelesládánkból

Seres Imre (Bp., Wesselényi u. 66. — 1977) hosszú leveléből csak a legfontosabb adatokat s dátumokat idézzük, a

JAVSZER KÁLVÁRIA

(maga ezt a címet adta panaszának) ebből is világos. 2 gázkonvektor felszerelését augusztus 2-án rendelte meg a Javszertől, árát szeptember 19-én fizette be és decemberben, amikor elkeseredett sorait írta, még mindig gázkonvektor nélkül álltak, villanymelegítőt használtak. Ezt a költséget, meg a szerződésszegésből eredő többi kárt, vajon megtéríti-e majd a Javszer? — kérdi, joggal, olvasónk.

Bp., Angyal u. 12. — 1094. Ez Alpár Géza címe és panaszának tárgya: lakóházuk általános felújítása, 3 millió forintért, befejezés előtt áll. Ennyi pénzből sem tudták megoldani, hogy meleg víz legyen a lakásokban. Majd 79 végén átállnak az automata gázkazán rendszerre, ígéri (hitegeti?) a lakókat az IKV, holott hat lakásban már egyedi melegvíz-szolgáltató készülékről (villanybojlerről) gondoskodtak a lakók, s ezt kellene a többi lakásba is felszerelni, olcsóbb lenne, mint a majdani gázkazán.

LEGALÁBB EGY TELET

illenék kibírnia egy magyar gyártmányú női csizmának is, kivált, ha 720 Ft-ba kerül — Pandur Lászlóné (Bp., Sashalom Könyvtár u. 19. — 1163) ennyiért vette, ötször hordta s máris tőből letört a sarka.

Németh Gyula (Bp., Garai u. 23. — 1076) tíz éve használja kis Trabantját, a kocsi gumijait most szeretné kicserélni, de nem kap gumit. A biztonsági övvel hordja tán a hátán a Trabantot, hátizsák gyanánt?

PÉNZ A KOZMOSZBAN

— vagy hol? — kérdi Tóth László (Szolnok, Szigligeti u. 7. — 5000). Még 1977 októberében beadta gitárját a Kozmosz Kultúrcikk- és Fémárukat gyártó Ipari Szövetkezetbe (Bp. Hajós u. 25.), bizományba. Csaknem egy év múlva, 78 augusztusában olvasónk felkereste az üzletet, hogy visszakérje a hangszert, ha már eddig nem értékesítették. Dehogynem! — hangzott a válasz —, még 77 októberében és a 3000 Ft-ot akkor át is utalták, a (pesti) posta bélyegzőjével igazolta a pénzfeladást. Olvasónk hazautazott, s a szolnoki postahivatal azt bizonyította be neki, hogy nem érkezett meg hozzá a pénz. Hol keringhet a Kozmosz-feladta pénz több mint egy éve?

A FÉNY A DUNAKANYARBAN

sokba kerül: az áram a kétszeresénél is drágább, mint Budapesten, írja Dr. Patrubány Istvánné Jeskó Judit (Nagymaros, Kittenberger Kálmán u. 23. — 2626), aki néhány éve költözött a fővárosból a Dunakanyarba. Ezt kénytelen-kelletlen tudomásul veszi minden vidéki lakos, ám az kellemetlenebb, hogy drágán — rossz is az áramszolgáltatás! A 100-as égő is csak pislákol, nincs az elektromos hálózatban kellő feszültség.

Kis tévét vett, de nem kis áron (3800-ért) Budai Éva, Bp. Gábor Áron u. 21. — 1026) a Flóriánban. A Gelka által két évi garanciát biztosít a gyár, majd átalánydíjas szerződést lehet kötni, gondolja a naiv vevő. Aztán kiderül: a Gelka szerelője kis tévéhez nem jön ki, cipelje be a műhelybe, a Pasaréről a Bartók Béla út 29-ba a vevő. Alkatrész sincs, három hét elteltével sem. Akkor

MIÉRT „VÁLLALNAK" GARANCIÁLIS

javítást, hiszen nem tudják teljesíteni? És kis tévére miért nem lehet átalánydíjas szerződést kötni?

Mészáros Ferenc 8. oszt. tan. (Bp. Csőgyár u. 8. — 1213) osztályával együtt komoly hulladékgyűjtő. Azt nem érti: miért kell a gyerekeknek csalatkozniok a MÉH-ben, amely a (lemért) 52 kg-ot 40 kg-jával számolja el nekik? Az osztályfőnök tiltakozására később már „csak" 6—8 kilót vontak le nekik minden további mérésnél, mondván: nekik is levesznek minden szállításnál. Miért? S ha mondjuk 6 kg-ot visz valaki — annak is 6 kg-ot vonnak le, vagy mennyit?

KEZELÉSI KÖLTSÉG — ÖNKISZOLGÁLÁSÉRT

Egy rendelet szerint 10 Ft feletti összeget a postás egy címre nem hozhat ki (azt hiszem: biztonsági okokból), a címzettnek magának kell pénzéért érte mennie. Ilyen értesítést kaptam legutóbb, bementem hát a pénzemért a III. kerületi, Korvin Ottó úti postahivatalba, ahol szabályszerűen igazoltam magam, s vártam a pénzemet, amelyet azonban nem kaptam meg. Ott nem. Hanem átküldtek érte a Flórián üzletközpontban levő postahivatalba. Ott azonban — nem elég, hogy két ízben, két helyre mászkáltam a saját pénzemért, tehát önkiszolgáltam magam — ezért még 30 forint kezelési költséget is fizettettek velem. Tessék mondani, ha én is benyújtanék a postának 30 forint „mászkálási" számlát, akkor kvittek lennénk?

Kertai Kálmán
Bp., Gyenes utca 17. — 1032

PINGÁLÓ ASSZONY

– Hallottátok? Idén megint csak az állam kezd új életet!

Információ

Megírták a lapok, hogy Szepesi György, a Magyar Labdarúgó Szövetség új elnöke.

A külföldi lapok novemberben, a hazai lapok decemberben. Tisztára olyan volt, mintha a zürichieket jobban érdekelte volna, ki a Magyar Labdarúgó Szövetség új elnöke, mint a pestieket.

Töröm a fejem: honnét tudhatták meg ők egy hónappal előbb, mint mi? Mert, ha egyszerre tudjuk meg, akkor bizonyára mi is közöljük már novemberben. Ez teljesen világos. Mert arra, hogy az illetékesek egy hónappal előbb informálják a külföldi lapokat, mint a mieinket, még csak gondolni is kész mulatság.

Na de hát akkor honnét az isten csudájából tudták meg egy hónappal előbb azok a fránya külföldi lapok, hogy Szepesi György lett a Magyar Labdarúgó Szövetség új elnöke?

Biztosan megálmodták.

November 15-én, hajnali 2 óra 35 perckor William McGonigle, az aberdeeni News Chronicle sportrovatvezetője nagyot horkantva ébredt.

— Te anyjuk — nyúlt át a túlsó oldalra —, én most álmodtam valamit.

— Megint telezabáltad magad — dörmög az asszonyka. — De neked hiába beszél az ember.

— Nem, ez nem olyan volt. Olyankor rosszakat szoktam álmodni. Tudod, most mit álmodtam? Hogy Szepesi György lett a Magyar Labdarúgó Szövetség új elnöke.

— És az nekünk jó?

— Az nekünk mindegy. Elég az hozzá, hogy holnap megírom a rovatomban.

Az is lehet, hogy elmentek a látóasszonyhoz.

— Ki a kedves megboldogult? — kérdezte a tudós nő.

— A magyar futball — mondta Martin Maier, a bécsi Kurier sportosa.

— Az oberammergauiak menjenek haza — kiáltotta a látóasszony. — Vorarlbergiek pénteken jöjjenek! — Azzal viszafordult az újságíróhoz. — Látok valakit a megboldogult mellett. Középkorú fiatalember, folyton azt kiabálja: „Gól, gól, gól!"

— Á, der Szepesi! — örvendezik a riporter. — Tudja, időnként felbukkan a mi tévénk sportadásában is.

Azzal elrohan és másnap megírja, hogy „unser Szepesi" lesz a Magyar Labdarúgó Szövetség új elnöke.

Elképzelhető, hogy idehaza mindez revelációként hat. Az illetékesek hetek óta fel-alá rohangálnak, a fejüket fogják.

— Jézusmária, ki legyen a Magyar Labdarúgó Szövetség új elnöke? Jézusmária, ki legyen a Magyar Labdarúgó Szövetség új elnöke?

Aztán elolvassák a stockholmi Aftonbladetet és felderül az arcuk.

— Nem is rossz tipp. Szepesi György, hát persze! Hogy ez nekünk nem jutott az eszünkbe!

Jó, jó, de hát akkor sem értem.

Mert ebben az esetben legalább nyugati forrásokra hivatkozva megírhattuk volna, hogy Szepesi György lesz a Magyar Labdarúgó Szövetség új elnöke. Hiszen annyi mindent megírunk nyugati hírforrásokra hivatkozva. Megírjuk Empaint és Begint, megírjuk Cartert és Brandtot... de nem írjuk meg Szepesit.

Lehet, hogy fenyítésképpen?

— Rossz gyerekek voltatok, nem teljesítettétek az exporttervet, most nem áruljuk el, hogy Szepesi György lesz a Magyar Labdarúgó Szövetség új elnöke. És ha a hatékonyság továbbra sem javul, még kukoricára is térdepeltek...

Nem. Mégsem. Most hirtelen rájöttem, miért vártak vele. Karácsonyi ajándéknak szánták. Meglepetésnek. És ebben én meg is nyugszom. Felőlem a vásárlási blokkot is eltéphetjük.

Mert kicserélni ugyan lehetne. de minek?

És főként — kire?

Peterdi Pál

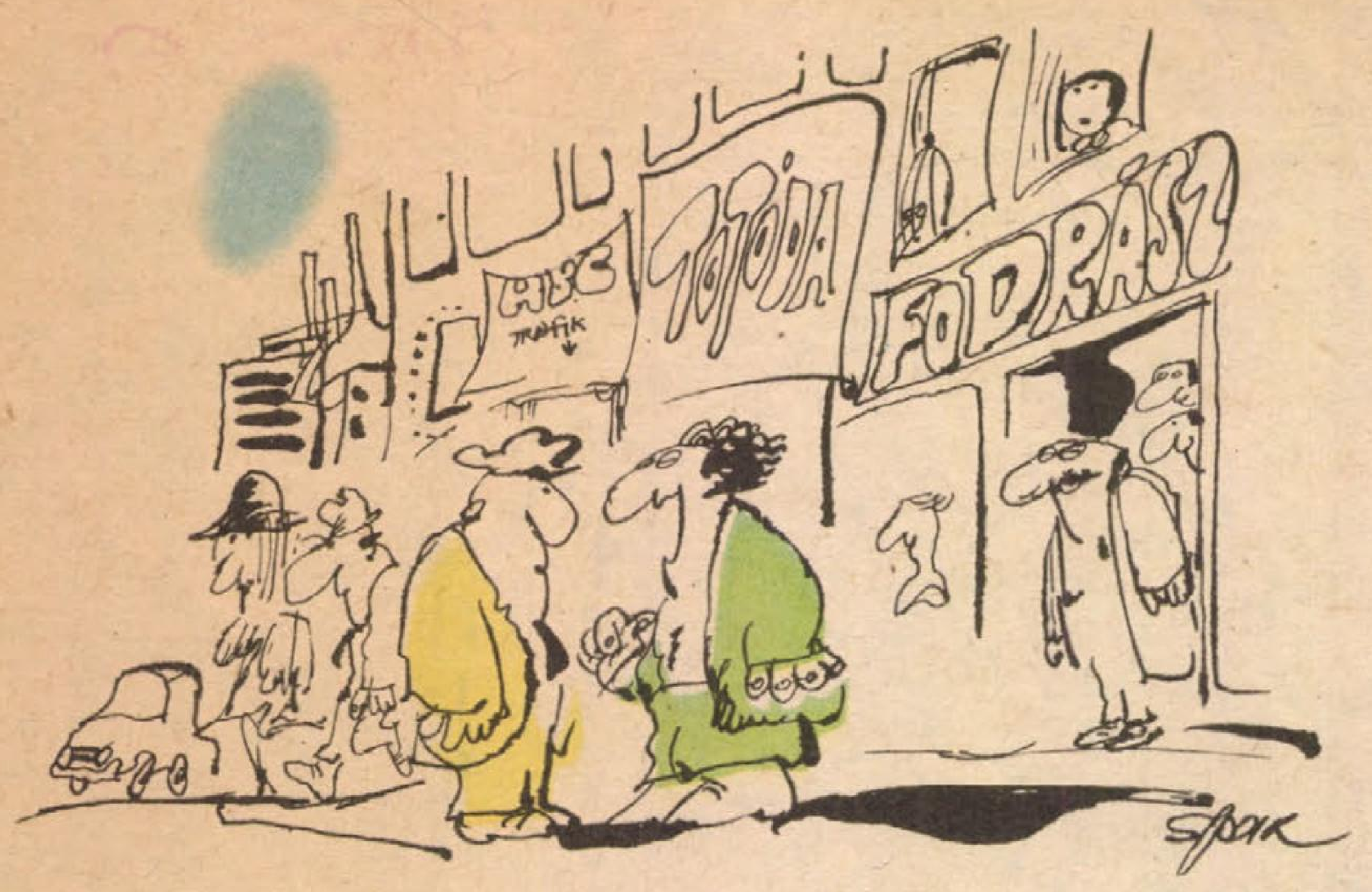

– Úgy látszik, az OTP-nek sincs ennyi pénze.

TÉLI ÚTÜGYELET

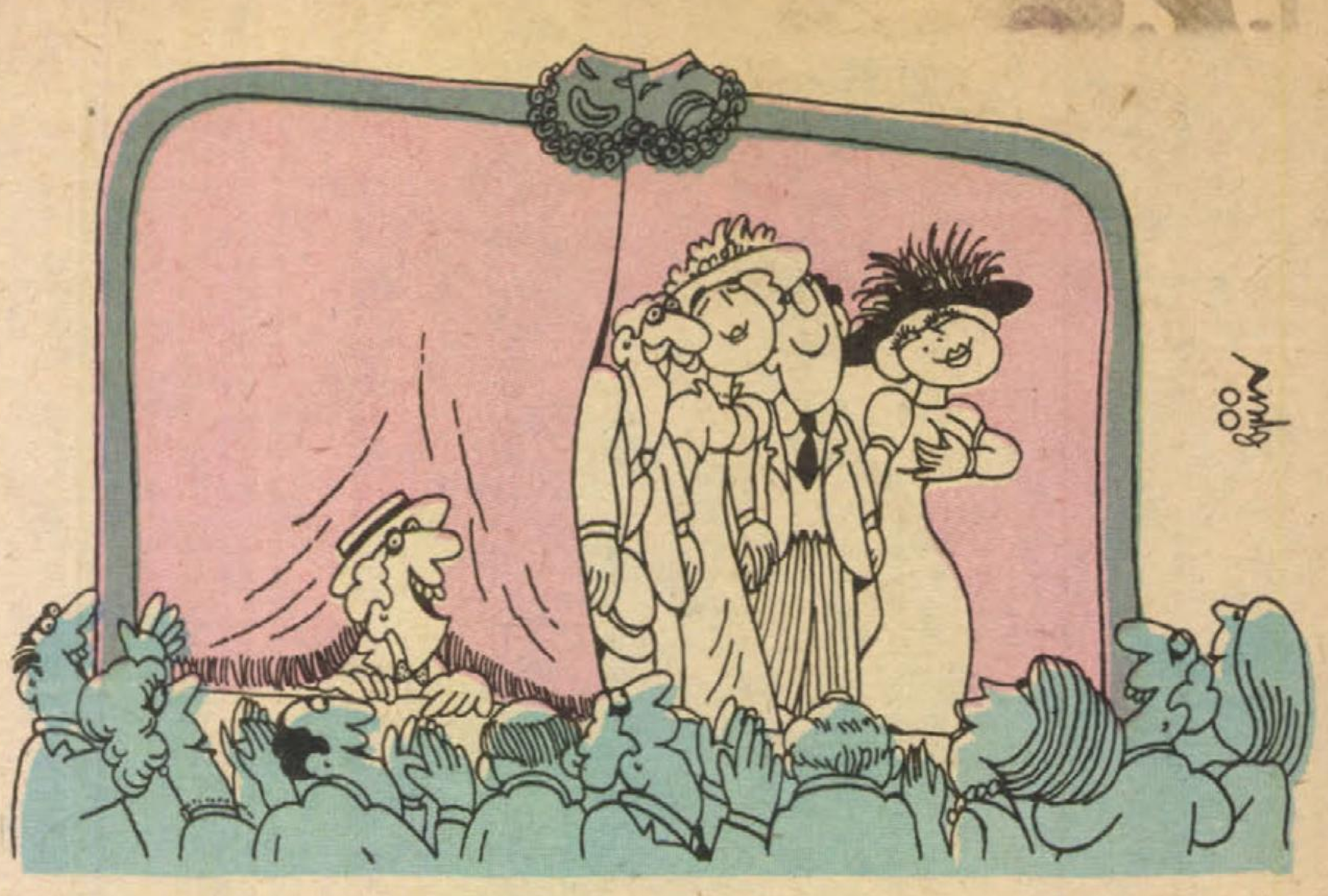

– Igenis, kérem, azonnal ott leszünk és kívül-belül besózzuk a kocsiját...

– Én nem alázom meg őket borravalóval, én prémiumot osztok!

EPIZÓDSZEREPLŐ

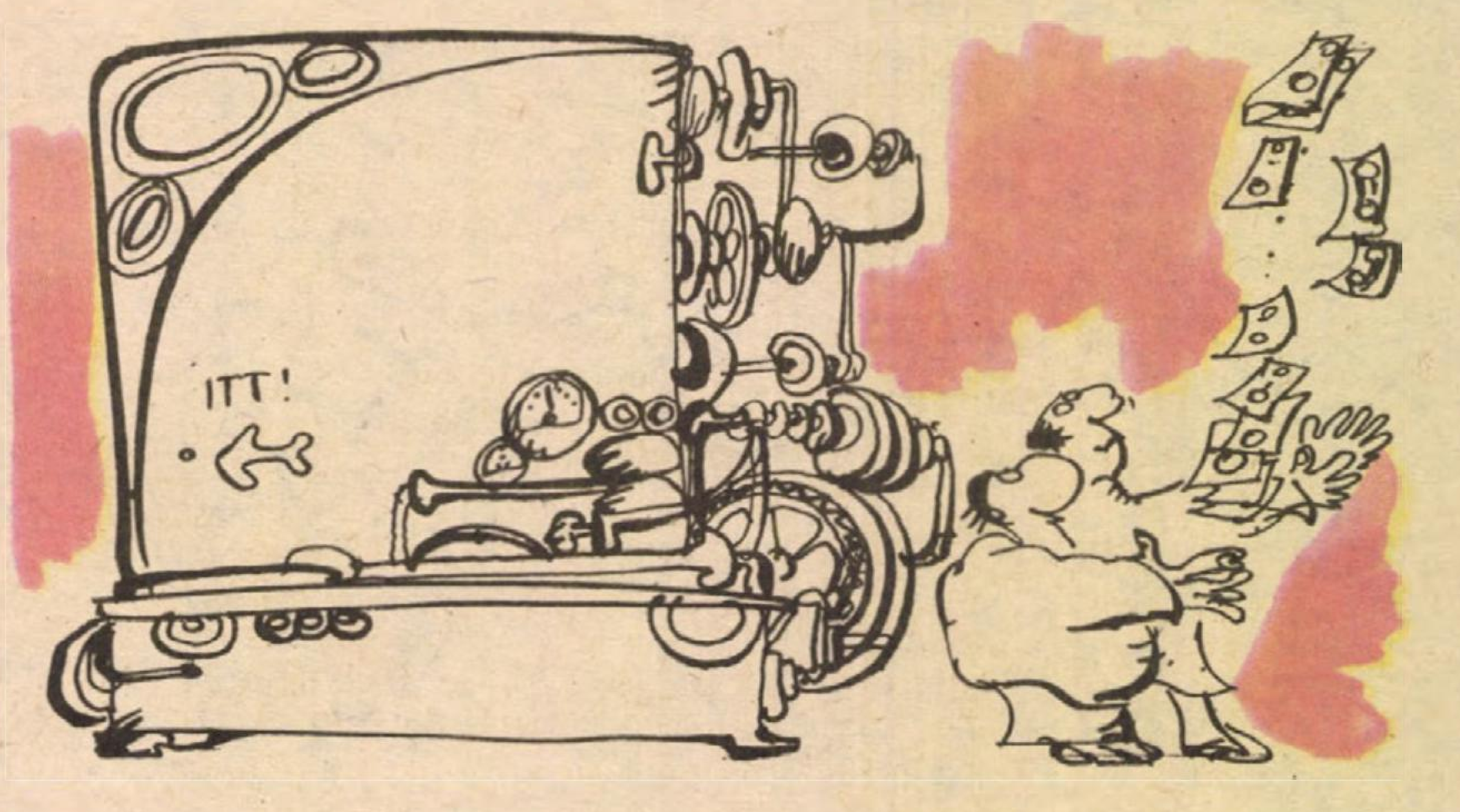
Elismerés rögzítő rendszer

Jó éjszakát kedves felnőttek! Remélem, ébren vagytok még!? Ma egy nagyon modern mesét mondok el nektek. Hallottatok talán már az Elismerés Rögzítő Rendszerről. Vagy még nem? Hát, akkor én elmesélem...

Hol van, hol nincs, de az biztos, hogy nagyon sok helyen van Magyarországon valamilyen intézet, meg néhol valamilyen egyetem is. És az itt dolgozó nénik, bácsik közül sokan kutatómunkával foglalkoznak. Mondja nekik sokszor az intézetvezető, osztályvezető vagy a tanszékvezető bácsi (néni?), hogy kaptunk gyermekeim egy szép nagy feladatot, esetleg egy külső megbízatásos kutatómunkát, eredjetek ezért és csináljátok meg, mint a mesében, ahol az első beosztott elment vadászni a témára, a második meglőtte, a harmadik hazavitte, a negyedik kisütötte, a főnök bácsi pedig mind felvette a pénzt.

Na de, az Elismerés Rögzítő Rendszerről szóló mesében még más is történt. Pontosabban az, hogy az ÉGSZI (Építésgazdasági és Szervezési Intézet) fejlesztési osztályának öt diplomás mérnökét nagyobb feladattal bízták meg, mint az Üveghegy körbejárása és a hétfejű sárkány összes fejének levágása.

Így hőseink két évi megfeszített munkával konstruáltak egy gépet, amely a Munkaidő Nyilvántartó és Elszámoló Rendszer (MINYER) nevet kapta a keresztvíz alatt. Ez a csúszó munkaidő bevezetését segíti elő egy korszerű számítógépes megoldással. Felhasználója és elemzi a Munkaidő Rögzítő Berendezés által szolgáltatott, a dolgozók érkezési és távozási időpontjait regisztráló információkat, s lehetőséget biztosít az egy vagy több műszakban, csúszó munkaidőben dolgozók munkaidő-elszámolására, -ellenőrzésére.

S hogy milyen szép egy mai mese, az abból látszik, hogy ez a kis kollektíva is elnyerte a méltó jutalmát, mivel a Technika Házában kiállították a gépet. A kétszáz kilós gépet a vállukon cipelték oda a kiállításra. Az intézet viszont a vállalatok nagy érdeklődésére és a várható keresletre való tekintettel mindegyiküknek fizetett pontosan ezer forintot a szolgálati szabadalomért, s egy fillérrel sem kevesebbet.

Csakhogy kedves felnőttek, nekem személy szerint nem tetszik így a mese vége!

Mert ki nyert végül is a MINYER-en? Nagyon úgy tűnik, hogy az ÉGSZI fejlesztési osztályának öt hőse nem nyert az intézeti Ki miben kutató? vetélkedőjének MINYER MA játékán. Talán azért, mivel mérnökeink rosszul választották meg a gép nevét, hiszen a MINYER helyett KINYER-nek kellett volna keresztelniük.

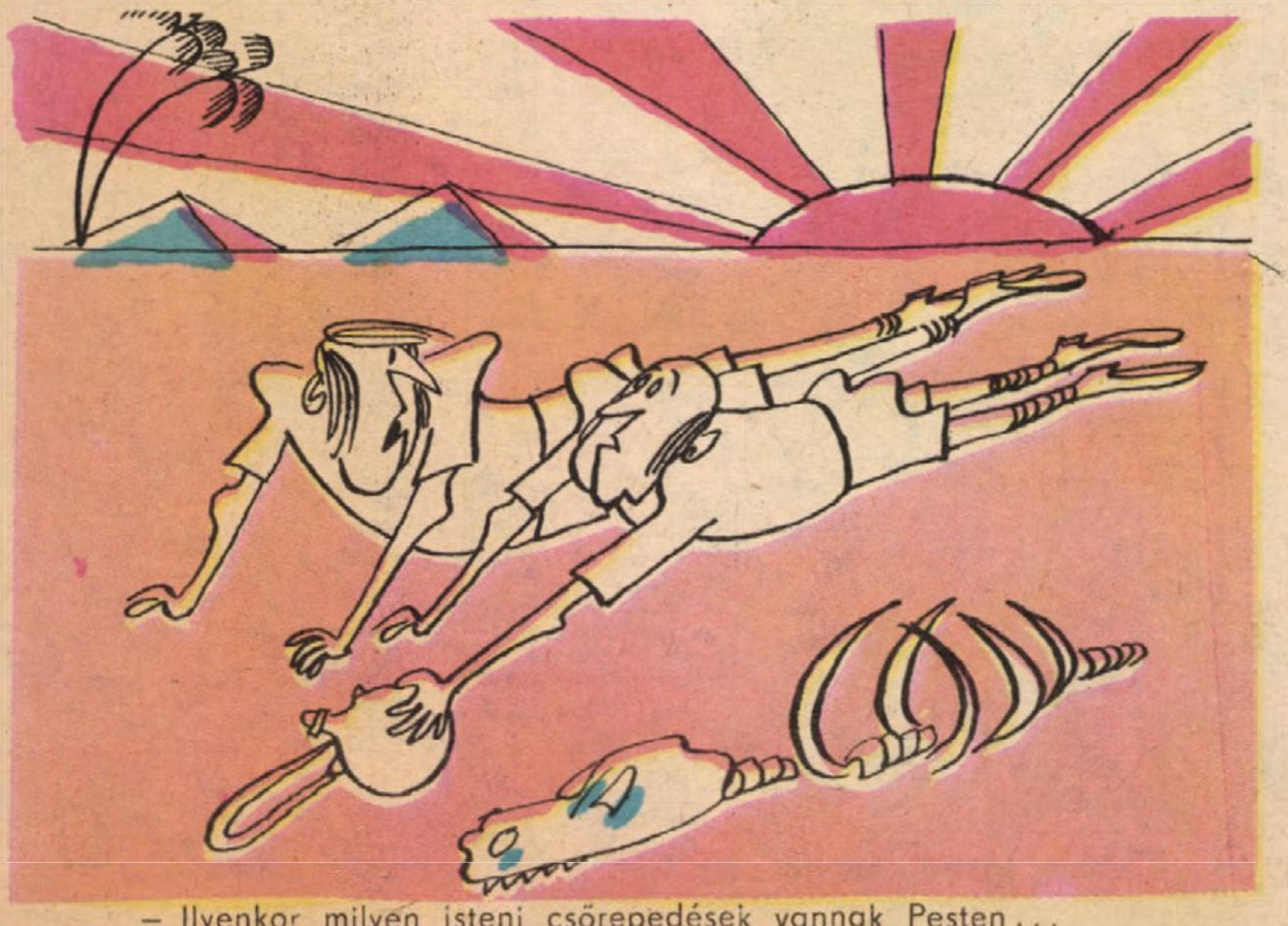
De, hogy mégis szép legyen a mese vége, tételezzük fel, hogy a Munkaidő Nyilvántartó és Elszámoló Rendszer után kidolgozzák az Elismerés Rögzítő Rendszert, amely felhasználja a Dolgozók Értékes Munkáját és Képességeit Rögzítő Berendezés által szolgáltatott adatokat, s lehetővé teszi a kutatómunkában közreműködők megfelelő elismerését, miközben korszerű tapogatófejével kimutatja, hogy ki tesz zsebre pénzt érdemtelenül.

Ennek a berendezésnek bizonyára nem lenne olyan sikere a Technika Házában egyes kutatóitézeti vagy egyetemi vezetők körében, és hőseink talán csak tíz egész forintot kapnának érte fejenként, de hát ez van, mert ma még mindig tökéletesebb az elismerésben és az elszámolásban egy ember, mint a gép.

Ezzel mesém véget ért, remélem jól szórakoztatok, aludjatok jól, és álmodjatok szépet kedves kutatómunkára beosztott felnőttek!

Tormai László

NOSZTALGIA

– Ilyenkor milyen isteni csőrepedések vannak Pesten...

HÉTFŐN

– Hallgassuk meg, hány baleset volt az utakon.

MI LESZ DRÁGÁBB?

A legnépszerűbb társasági téma ezekben a napokban: mi lesz drágább ebben az esztendőben? Bizonyosan tudjuk például, hogy a kőolaj ára tíz százalékkal fog emelkedni, ezt a hírt az OPEC-államok már decemberben bejelentették, az újság is megírta, nincs róla mit beszélni. A találgatós játékban azok az árucikkek vehetnek részt, amelyekről nincsenek híreink, csak tippjeink.

A szórakoztató: „Ki mit tud?" játékhoz csatlakozva, az alábbiakban én is felsorolom, miről hallottam, minek megy fel az ára a közeljövőben?

Úgy hallottam például, hogy drágább lesz a cé-dúr skála: egy fél hanggal fog emelkedni.

A meteorológiai ballonok januárban harminc méterrel emelkednek a decemberiekhez képest. A szélrózsa viszont változatlan marad.

A békásmegyeri új lakótelep építkezésén a lakóházak az első félév végéig huszonnégy métert emelkednek, de az év végéig újabb emelkedés lesz várható.

A füst a főváros felett változatlan marad, sőt elképzelhető, hogy lejjebb száll és már a tizedik emeleten lakó kispénzű nyugdíjasok is hozzájuthatnak.

Drágább lesz az alkohol elleni felvilágosítás. Az égetett szeszes italok elleni egészségügyi propaganda általában tizenöt százalékkal, a palackozott italok elleni harc öt-nyolc százalékkal lesz drágább.

Emelkedik a helyesírás ára. Az ly-ban szegény szavakat változatlan árban fogjuk az új évben is írni, a múlt idő jele viszont két té-vel emelkedik.

Csökkenni fog az anyai ösztönre szánt állami dotáció. A szülői szeretetet a jövőben önerőből kell fedezni, a pelenkához és a rugdalózóhoz viszont az állam továbbra is hozzájárul. A gyermek — mint legdrágább kincsünk — tizenöt-húsz százalékkal lesz drágább.

Negyven százalékkal lesz drágább a becsületünk. Ezen belül a haza becsülete legalább hatvan százalékkal fog emelkedni. Viszont senkinek sem lesz drágább a maga rongy élete.

Január közepétől megdrágulnak a látási viszonyok. A Dunántúlon — ködös időben — mintegy tizenkét százalékkal, az ország északi megyéiben általában tíz százalékkal.

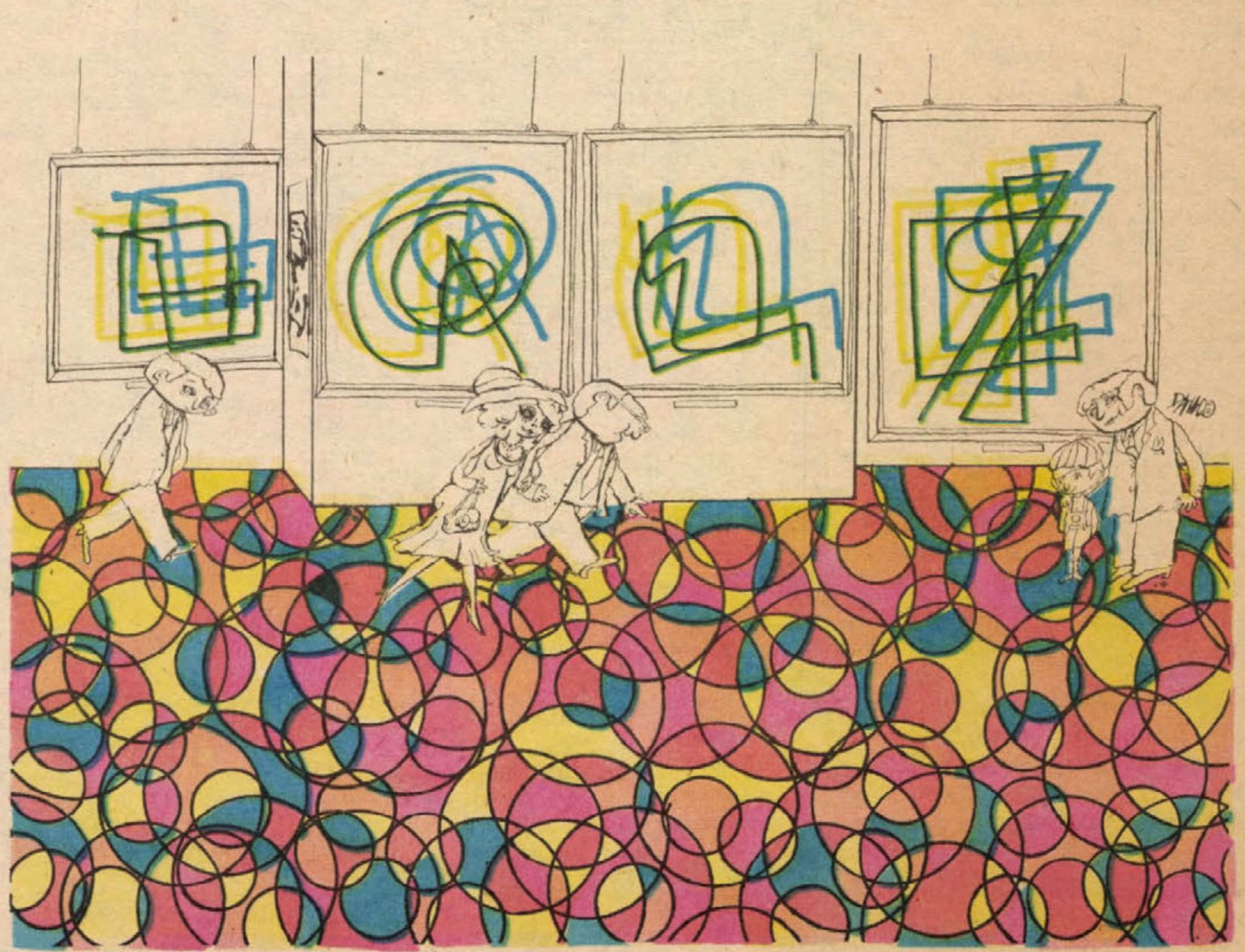
Drága lesz az egészségünk, mellyel mostanáig nagyon sokan igen könnyelműen gazdálkodtak. Az egészségre fordítható nagyobb kiadásokból viszont változatlanul fedezni tudjuk majd a betegségre szánt kiadásokat. Az előzetes becslések szerint a vérnyomás egyenletes növekedésével kell számolnunk, a gutaütés 15—20 és az agylágyulás 8—12 százalékos emelkedése mellett.

Drágább lesz a forint. Egy forintot ugyanis — a jelenlegi termelési viszonyok között — egy forint négy fillérért állítunk elő.

Somogyi Pál

LÁTVÁNYOSSÁG

Megölt szerelem

Most elmondom neked, miért nem vettem feleségül Boriskát.

Ehhez azonban tudnod kell, hogy Boriska volt az egyetlen nő az életemben, akit igazán szerettem. Kívül-belül olyan, ahogyan az Ideális Nőt kora ifjúságomtól elképzeltem. A haja hamvasszőke volt, a bőre feszes, a szeme, ha jó kedvében volt, édesen muzsikált, ha haragra gerjedt, tüzes villámokat szórt.

Ő is szeretett engem, tiszta szívéből szeretett, szelíden szeretett, mint egy őzike, de ha kellett vadul, mint a párduc.

Feleségül kellett volna vennem. És vettem volna is. De a sors kegyetlen. A szerelmeseket elszakítja egymástól, ledönthetetlen sorompót emel közéjük, amit semmiféle emberi erő fel nem emelhet. A sors gonosz és irigy, gyűlöli a fiatalokat.

Most elmondom, bennünket hogyan szakított el egymástól.

Már éppen ott tartottam, hogy dűlőre viszem a dolgot, megkérem Boriska kezét. Ő is erre várt.

Éppen akkoriban költöztem új lakásba. Namármost ezzel az új lakással volt egy kis baj. Tudniillik az előző lakásomban telefonom volt és én természetesen telefonos lakást akartam helyette. Ámde amikor feladtam a hirdetést a lakáscserére, a kiadóhivatalban közölték velem, hogy azt a szót, hogy „telefonos" nem szabad beletennem a hirdetésbe. A telefon ugyanis nem része a lakásnak, az nem általános emberi jog, hanem személyhez fűződő jog. Így aztán csupa olyan partner jelentkezett, ahol nem volt telefon. A végén már beleuntam és elcseréltem a lakásomat egy nem telefonosra.

Előző lakásomból órákon át forró telefonvallomásokat suttogtam Boriskának, mire ő hasonlókkal válaszolt, merthogy jó voltam nála, telefonice is.

A csere éppen akkoriban történt, amikor Boriska várta tőlem a boldogító igent.

Abban állapodtunk meg, hogy másnap felhívom telefonon.

Másnap nyúlok a telefon után, amikor belém nyilal a felismerés: de hiszen nincs is telefon.

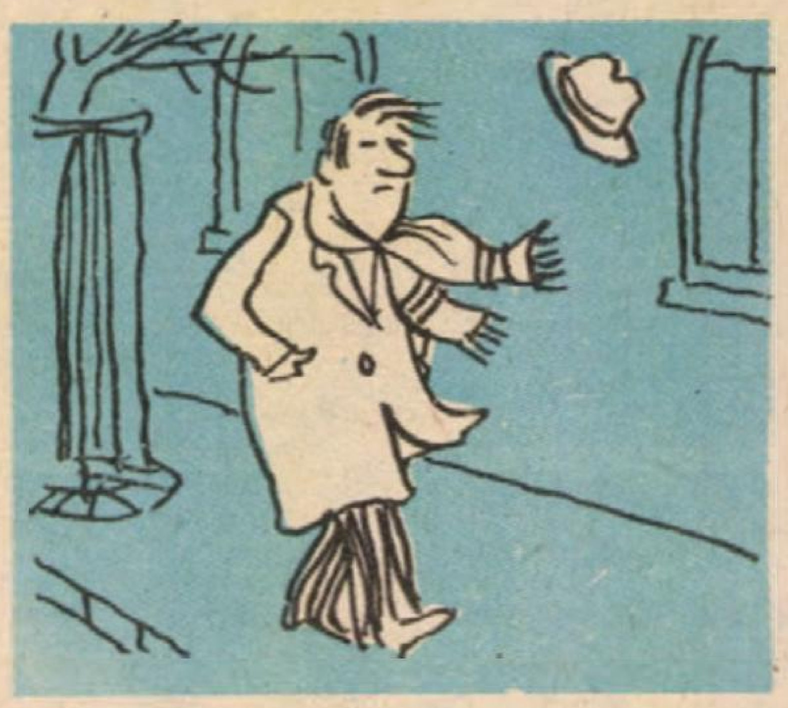
Nosza le az utcára, mert Boriska várja a nyilatkozatot. Végeredményben nyilatkozhatom én egy telefonfülkéből is.

Az első telefonfülkében volt készülék, de nem volt kagyló. A másikban volt kagyló, de nem volt készülék, a harmadikban készülék is volt, kagyló is volt, de mindkettő a padlón. A negyedikben végre minden volt, minden a helyén volt, de a tárcsázás után a Somfavesszőtermelő Vállalat jelentkezett. Amikor már a tizedik fülkében jártam, úgy éreztem lefagy a kezem — dermesztő hideg tél volt —, hazarohantam melegedni.

Délután újra kezdtem. A helyzet mit sem változott. Vándoroltam egyik fülkéből a másikba, egyik utcából a másikba, egyik kerületből a másikba, de a telefonálás nem sikerült. A hideg a csontomig hatolt, éhes is voltam, szomjas is voltam, meguntam a kínlódást, hazatakarodtam. Majd másnap újra kezdem.

És újra kezdtem, de amikor az ötödik fülkében egy ház falára szerelt telefonnal próbálkoztam, egy teherautó robogott el mellettem, olyan mennyiségű havas latyakot zúdítva rám, hogy szememszám tele lett, nos akkor valami furcsát kezdtem érezni. Lehet, hogy megvetsz érte, de egyszercsak mintha azt éreztem volna, hogy én egy nagy marha vagyok, hogy egy nőért ennyi megpróbáltatásnak teszem ki magam, télvíz idején, hóban-sárban-latyakban...

Nem fogalmazódott ez meg bennem ilyen konkrétan, csupán úgy suhant át az agyamon, mint egy fekete árnyék, de ez a ronda nagy fekete árnyék azt mondta: meg

vagy te bolondulva, itt küszködsz a nyomorult telefonokkal ezen a kietlen budapesti sztyeppén, ahelyett, hogy hazamennél a jó meleg kis odúba, olvasnád az újságot, vagy néznéd a televíziót. Csak ennyit mondott ez az átsuhanó árnyék, de ez is elég volt ahhoz, hogy én Boriskám haját már ne lássam hamvasszőkének, hanem fakókesének, feszes bőrét olyan petyhüdtnek, amilyen reménytelenül petyhüdten lógott lefelé az a telefonkagyló az ő szétbomlott zsinórján.

Így aztán nem kísérleteztem tovább, s talán megérted azt is, hogy ezek után miért nem kerestem fel személyesen.

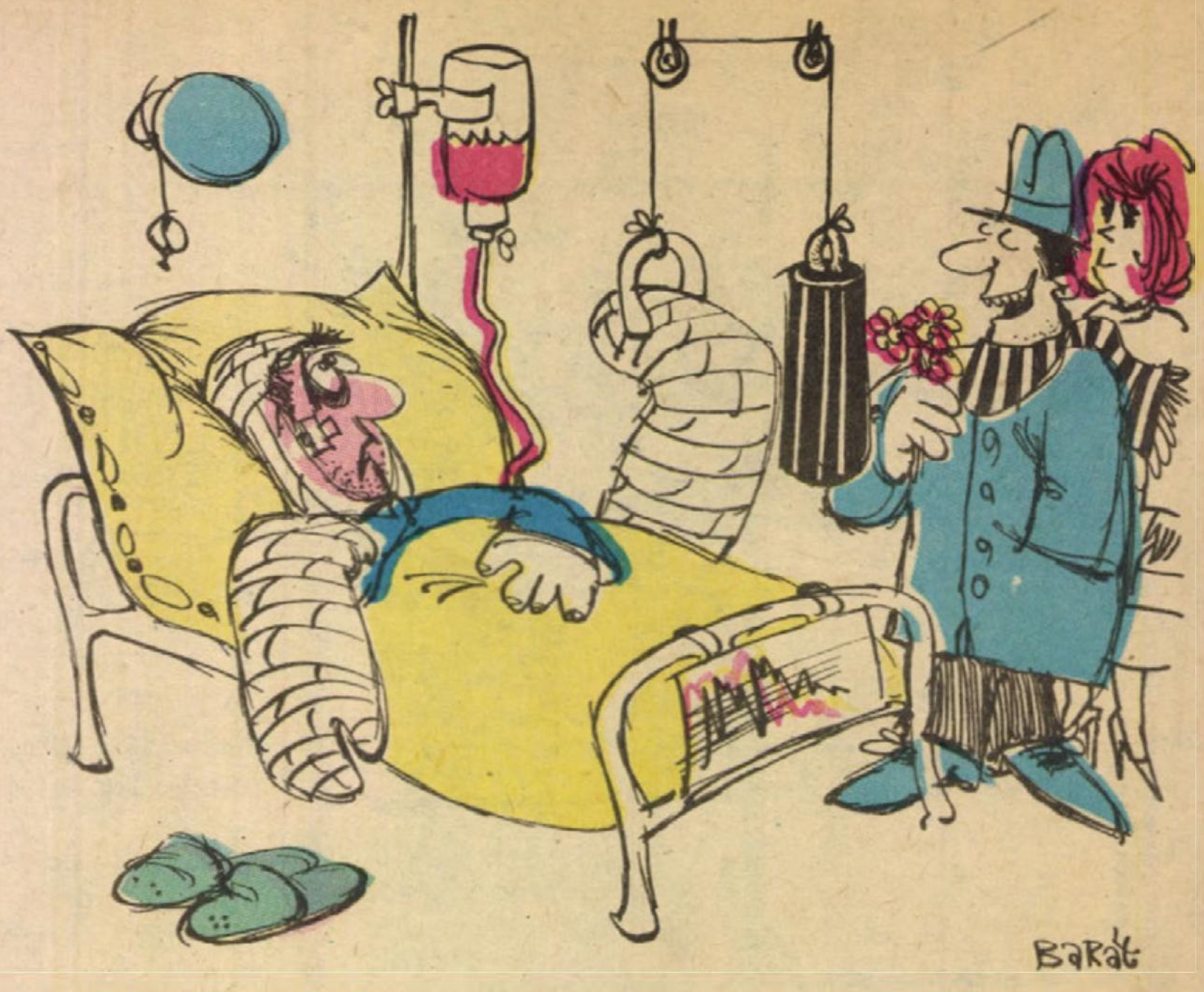
A sors közénk dugta ármányos ormányát és elválasztott bennünket egymástól.

Gyáva ember vagyok, aki szeret kifogásokat találni, azt mondtam magamnak, ha majd megkapom az új telefont, akkor jelentkezem Boriskánál.

Meg is kaptam. Sajnos Boriska időközben nagymama lett.

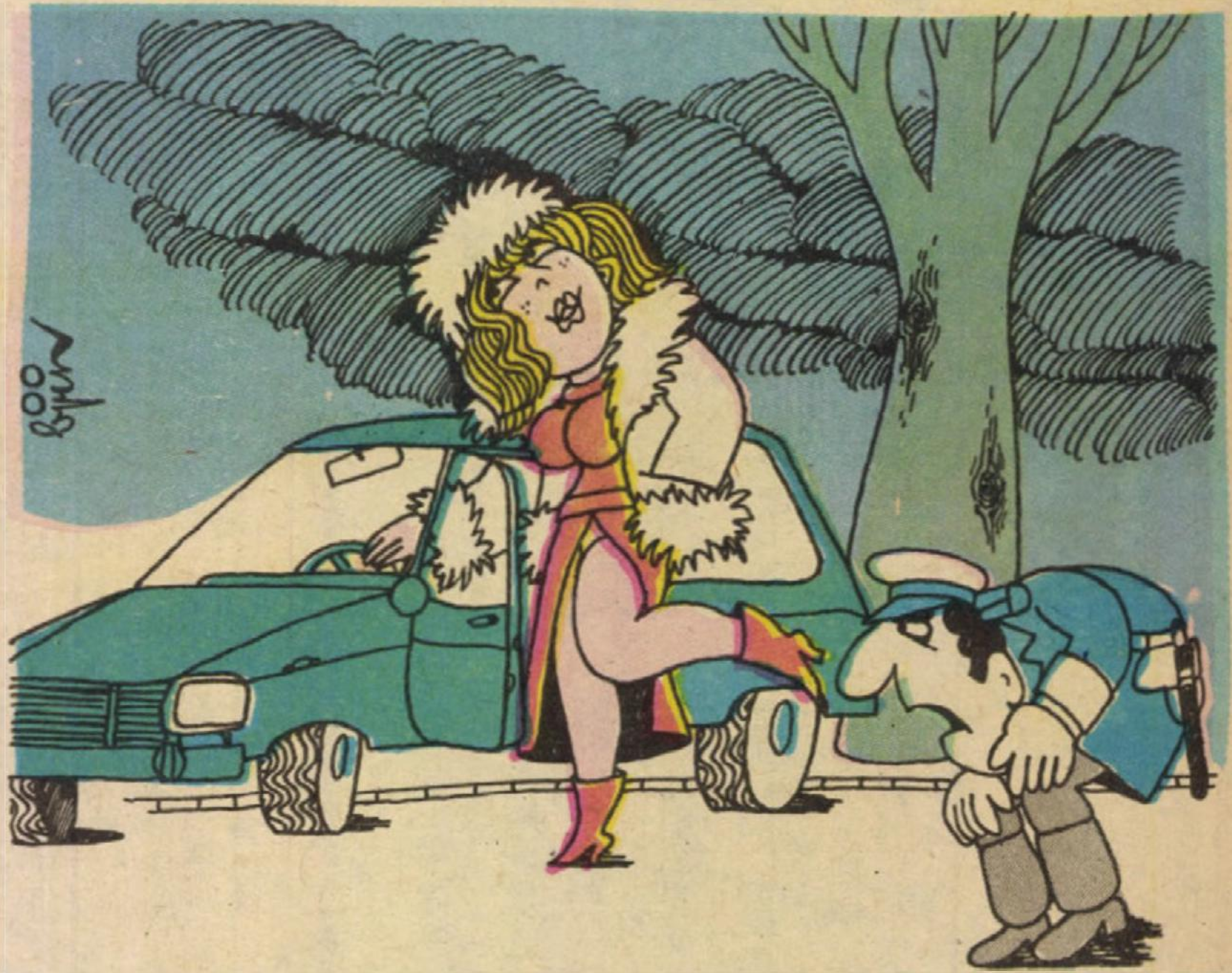
Novobáczky Sándor

SZAKSZÖVEG

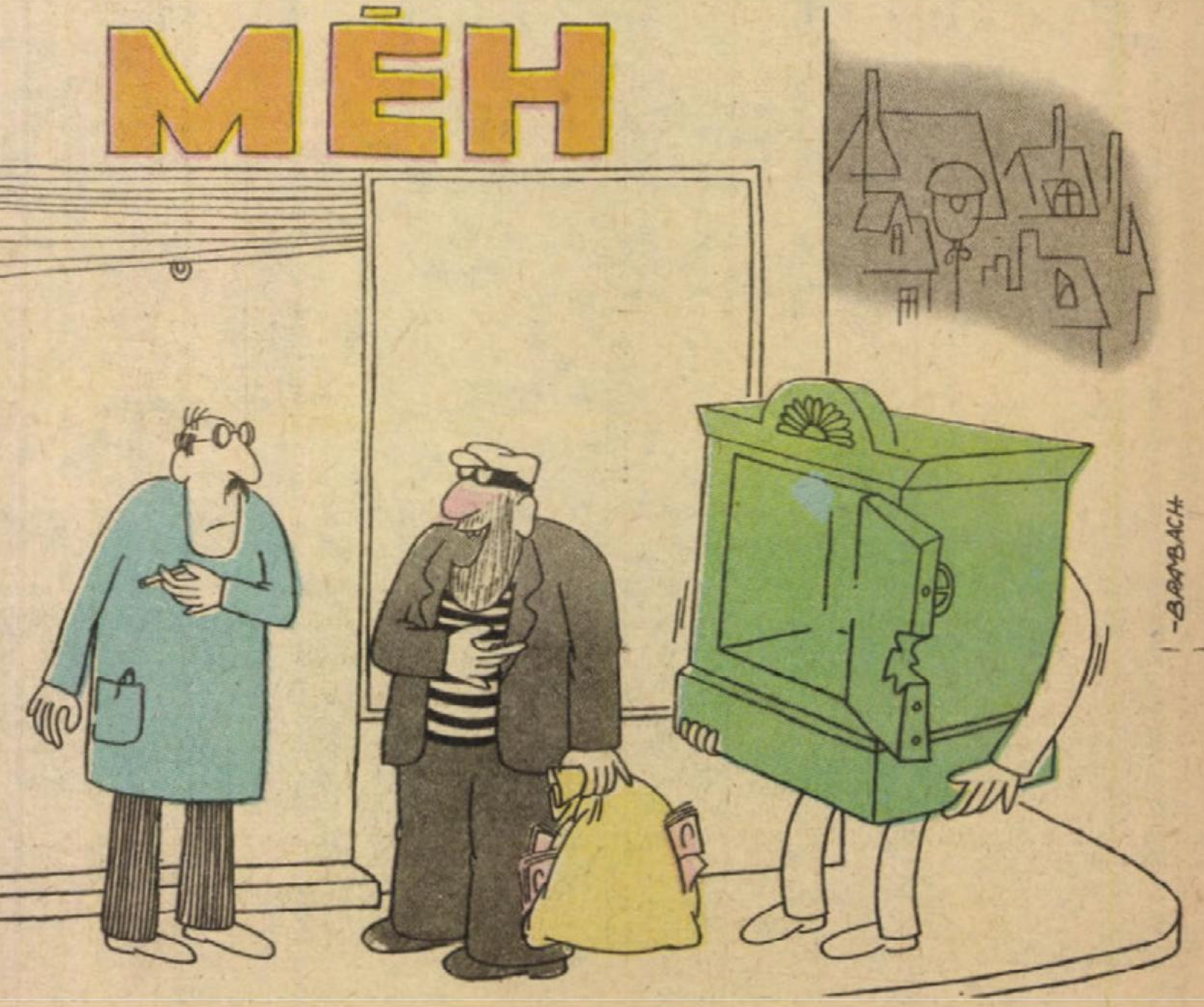
– És mi a felépülési határidőd?

ÚJ ABRONCS-ELŐÍRÁS

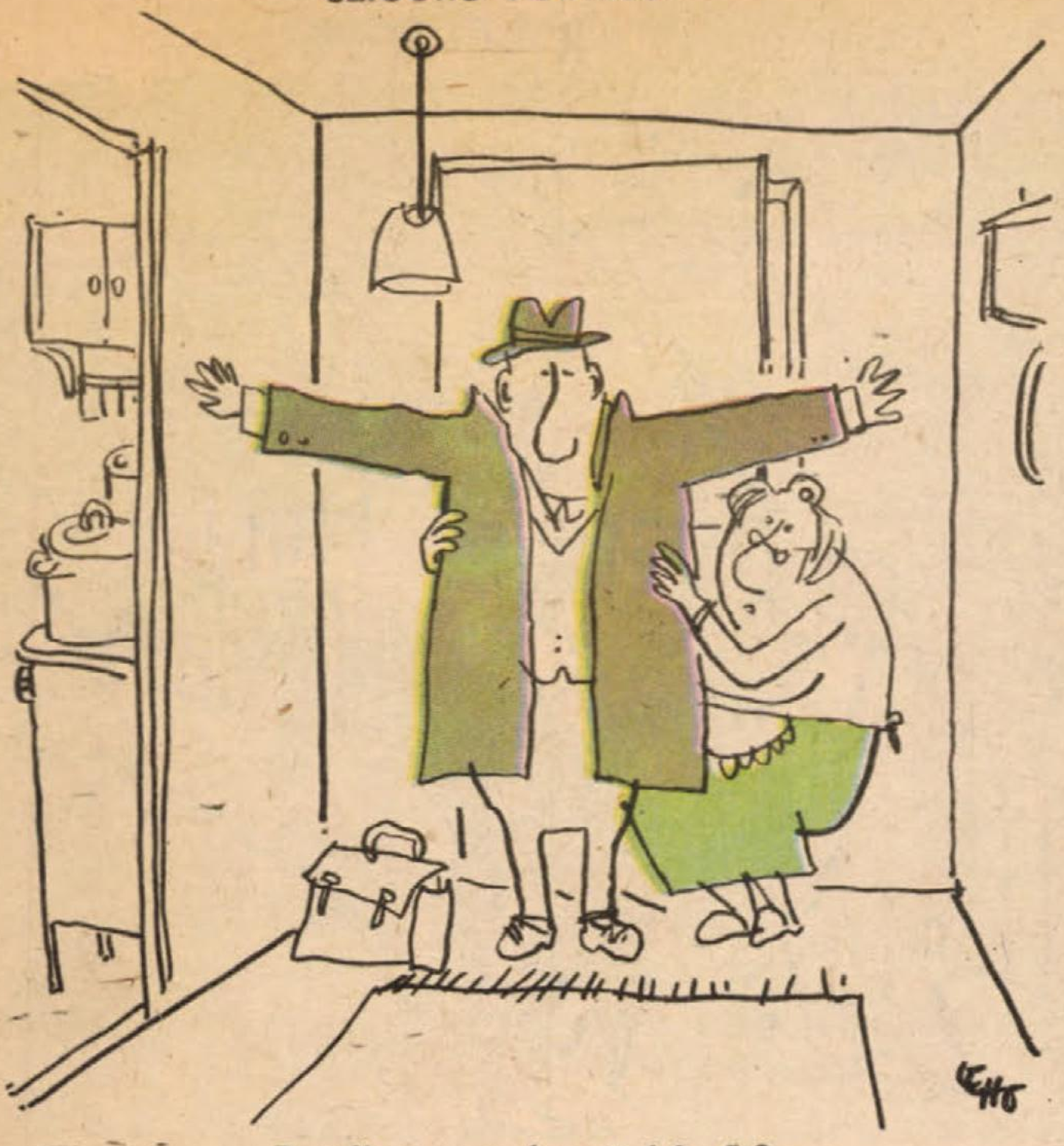

– Téved, asszonyom! Én nem a lábaira, hanem a gumikra vagyok kíváncsi.

MAXIMALIZMUS

SZIGORÚ FŐBÉRLŐ

– Remélem, nem hozott fel nőt?

– Elhiszem, hogy szeretsz, de mégis, milyen formában képzelted el az együttélésünket?

– Nem, nem szilveszterről maradtunk itt, mi csak közérdekű bejelentést szeretnénk tenni.

TÉLI ÖRÖMÖK

HÁNYAT KÖHINTSÜNK

Olvasom, hogy elítélték a debreceni perselyeseket. Azokat, akik összegyűjtötték és megszámolták — és eközben alaposan megdézsmálták — a villamosok, autóbuszok jegyautomatáinak a bevételét. Nem is a tényre figyeltem fel, hiszen a közvagyon-fosztogatás közhely téma napjainkban, még csak nem is a vádlottak magas számára — harmincan voltak, ennyi emberből egy kisebb szövetkezet kitelne —, hanem mindenekelőtt a módszerükre.

Korunk nagy betegsége az elmagányosodás. A szociológusok telesírják a fülünket: atomjaira esik szét a társadalom, a közösségek felbomlanak, az egyén mindinkább elszigetelődik. Egy terület biztosan van még ahol érezzük az egymásrautaltságot, ez pedig a lopás. A magányos tolvaj legfeljebb a tyúklopásnál boldogul — közvagyont dézsmálni csak kalákában, brigádba vagy teambe tömörülve lehet. Mert ahol közpénzzel dolgoznak, mindenütt ott az ellenőr, és az ellenőrt ellenőrző kontraellenőr, afölött pedig a rekontraellenőr, szubkontraellenőr, fedáksáriellenőr. És ezektől már jóízűen lopni sem lehet. Hacsak be nem vonják őket is. Persze, egy ellenőrt nem könnyű táncba vinni... Azért meg lehet próbálni. Debrecenben megpróbálták, s lám, sikerült. Teljes egyetértésben lopott a bevételt ellenőrző perselybontó bizottság.

Azért az egyénieskedés átkos szelleme belőlük sem halt ki egészen. A kaparj kurta ősi ösztönének engedelmeskedve külön is kapart magának mindenki, ki hova tudott: csizmaszárba, pokrócráncba, maga varrta zacskócskába. Ám ez csak a mellékes volt, a fő bevétel az egyezményes jelre meginduló közös lopásból származott. Amikor már hosszú oszlopokba rakták az asztalon a napi bevételt, az elöl ülő számlálóbiztos köhintett. Kettőt, hármat, négyet... Ebből mindenki tudta, hány oszlopnyi kétforintost kell ellopni aznap, mennyivel kevesebbet kell elkönyvelni a pénztárkönyvben. Ez az, ami tetszett nekem, ez a látszólag egyszerű, mégis eredményes módszer. Így kell ezt csinálni, emberek. Mert ha már ott van előttünk az az áldott-édes közvagyon, akkor ne úgy vaktában, hebehurgyán cibáljuk szét, hanem pontosan, szépen, ahogy a csillag megy az égen, tervszerűen, átgondoltan.

De mit ér, ha csak egy kisded csoport lop szakszerűen, köröttük pedig ott a káosz, a kapkodva, találomra lopók tömege? Intézményesíteni kellene ezt a módszert. Reggel, érkezéskor, a portás köhintsen mindenkinek, hogy tudja, mennyi az aznapi lopás-norma. De nem szabad ezzel üzemi szinten megrekedni. Tájegységenként ki kell jelölni egy felelős köhintőt, aki telefonon körbe köhinti, hogy aznap mennyit kell lopni az Alföldön, a Dunántúlon, vagy a Duna-Tisza közén.

Még tovább megyek: legyen országos előköhintő, aki a rádióban az Útinform mintájára megszervezendő Lopinform szolgálat keretében tájékoztatná az érdekelteket. Abból, hogy az országos informátor hányat köhint, mindenki tudná, hogy a keze ügyébe eső, mozdítható népvagyon hány százalékát viheti haza aznap.

Csak egy aggaszt: ha az országos főköhintő megfázna, s köhögési rohamot kapna — mi maradna belőled, Magyarország?

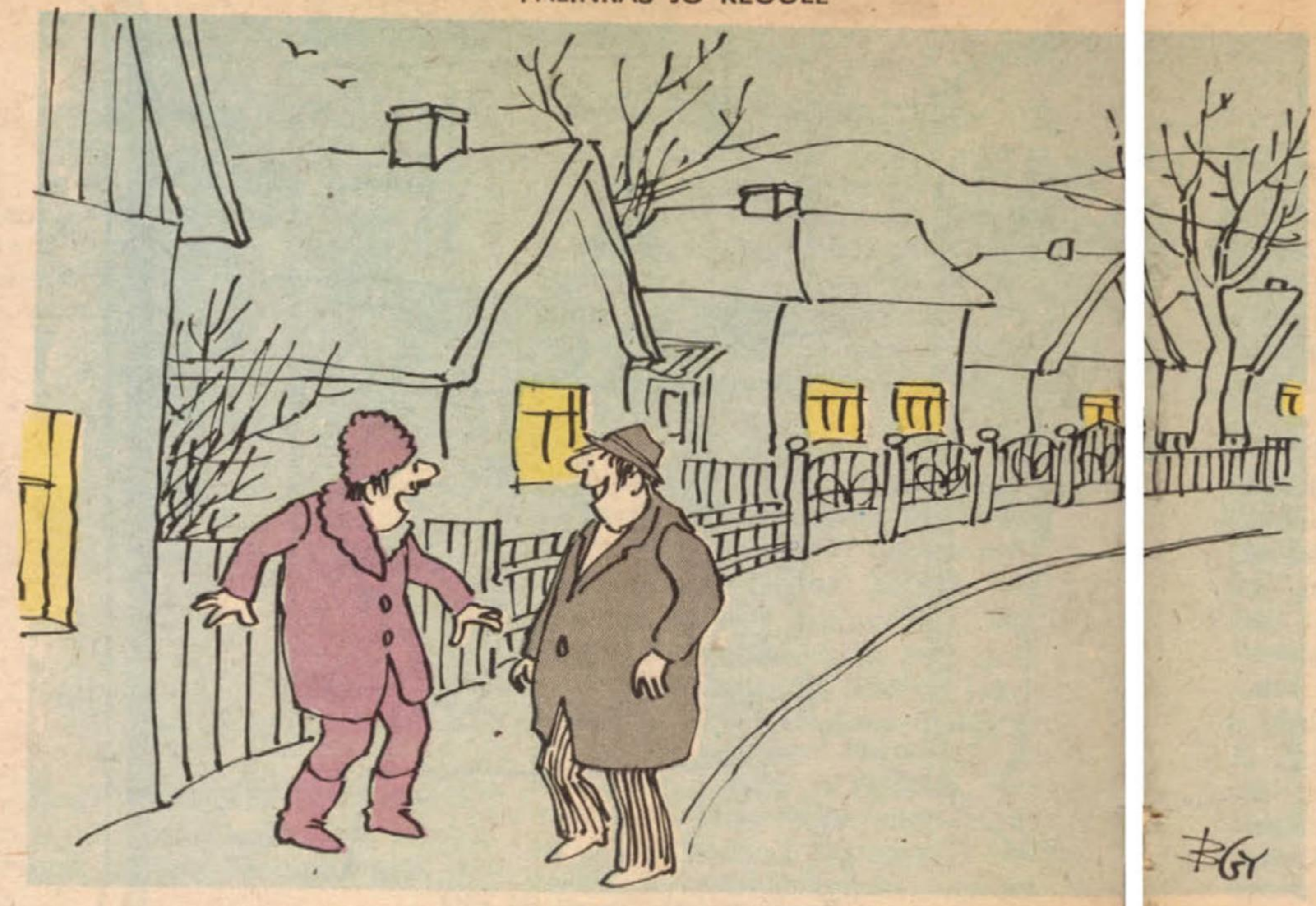
Radványi Barna

DALLOS JENŐ:

SZÜRREALISTA SZEX

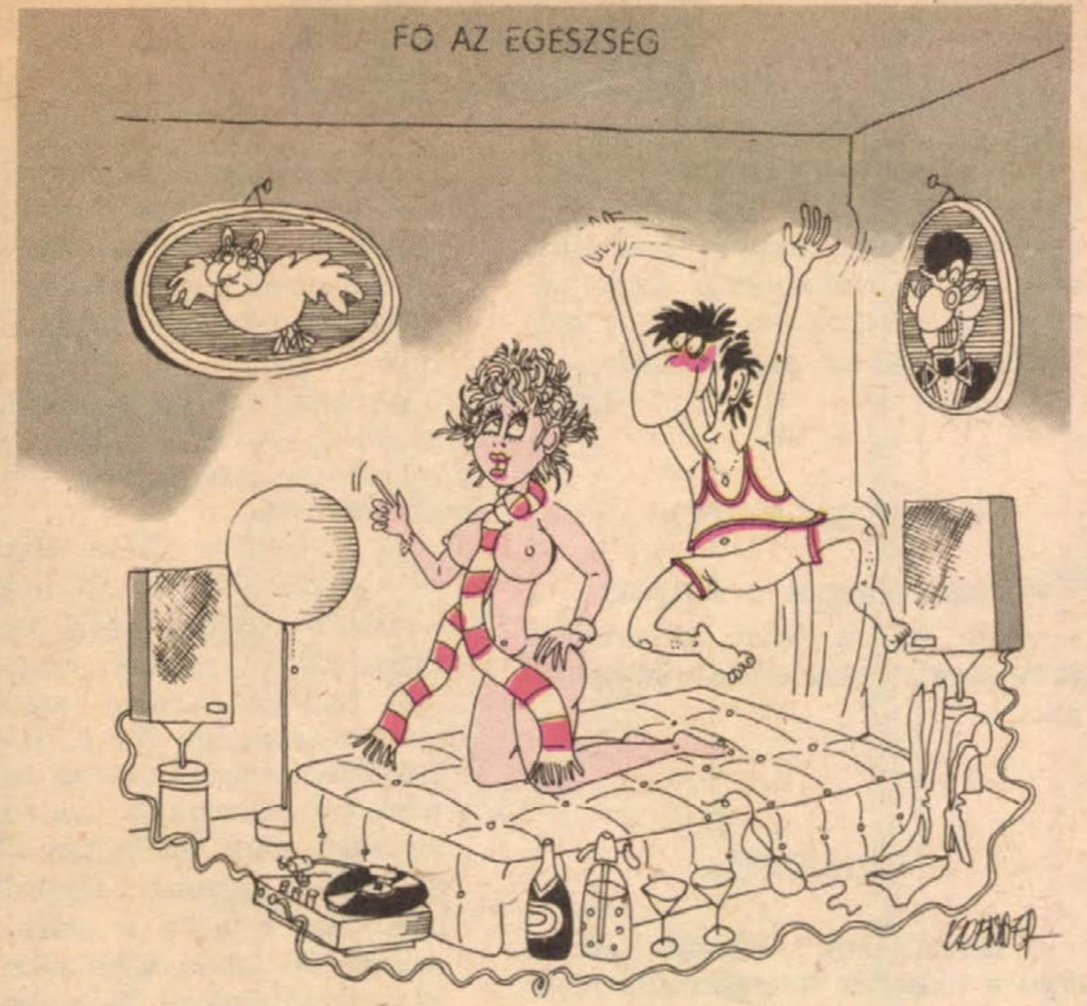

PÁLINKÁS JÓ REGGEL

– Azért valami haszna mégis volt annak a sok ránkromlott gyümöl snek.

FŐ AZ EGÉSZSÉG

– A sálat nem veszem le, mert a doki azt mondta, hogy vigyázzak a torkomra.

– Olyan nedves a lakás, hogy kénytelen vagyok itatóspapírral tapétáztatni ...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A férj hazajö n és észreveszi, hogy egy férfi, akin ek minden öltözéke egy törülköző, k ioson a lakásból.

— Ki volt ez — támad a feleségére.

— Leejtette a törülközőjét a mi balkonunkra, az ért jött le a negyedik emeletről.

Éjjel kettőkor felébred a férj és rákiált a felese gére:

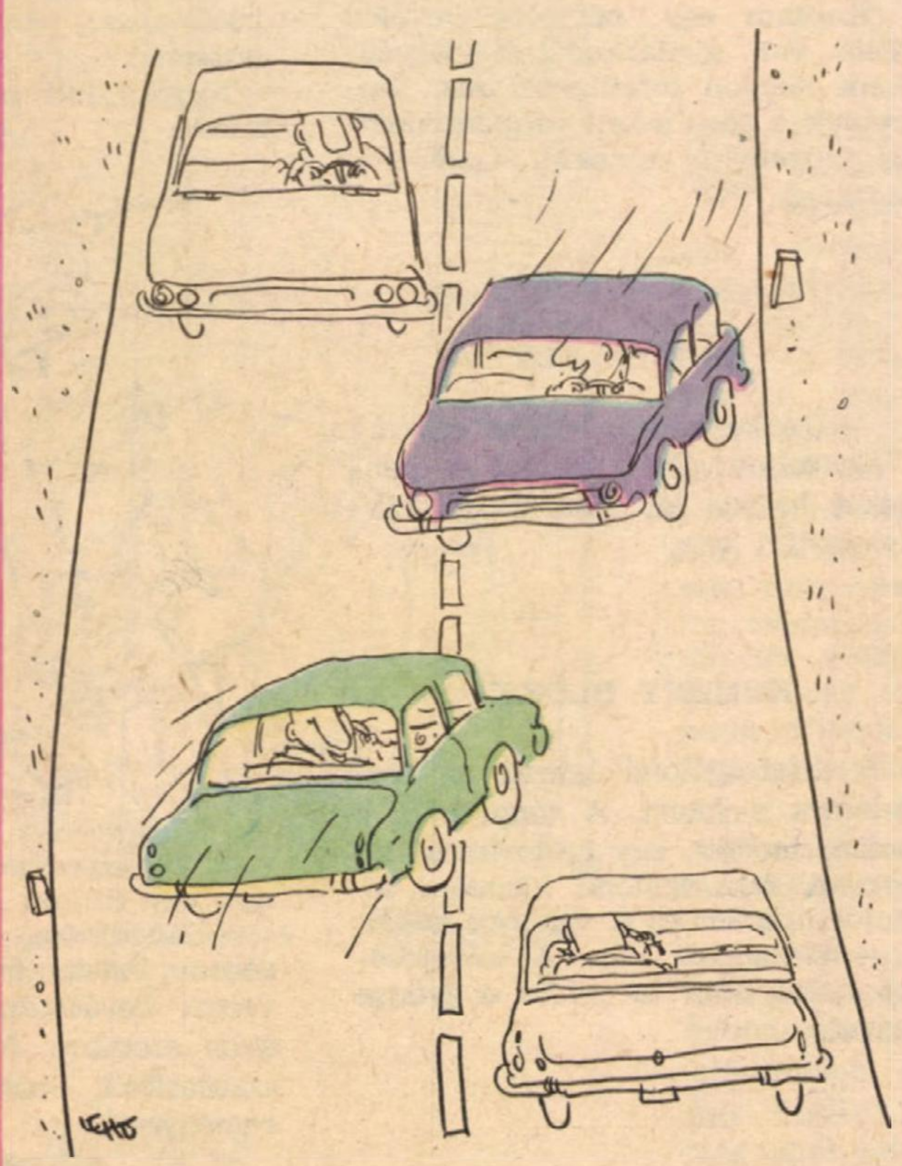
— Most jut eszembe, hogy nincs is balkonunk!

— . —

Az öreg matr óz kioktatja a fiatalt:

— Mindig, ha részeg vagy és a parton két csór akot látsz, feltétlenül a másodikb a ülj bele, mert az első nincs is ott

ELŐZÉS

SZÖSZÖCSKÉK

Talán megbocsátja a nyájas olvasó (a nyáj nélküli nemkülönben), hogy az új év kezdetén rendhagyó szöszökkel jelentkezem: az óesztendő néhány különösen szép olvasmányemlékét idézem föl. Íme.

*

Egy történelmi-politikai műből: *„A gyártelep fölépült s június havában a már folyamatban volt repülőgépgyártást maga is megtekinthette.”*

Hja, a kíváncsiság mindent legyőz.

*

„A tűzvédelmi bizottság megállapította, hogy *a tárgyévben történt tűzvédelmi hiányosságokat maradéktalanul végrehajtották.*”

Né csak. Egészen tűzbe jöttem. Sajnos, attól tartok, nemcsak én.

*

Napilap-mondat: „Ennek alárendelve építik fel a komplex népgazdasági tervezés „célfáját”, amelynek *legfelsőbb „ágait”* az emberi jólét biztosítása, a társadalom szocialista jellegének erősítése, a védelem és a továbbfejlődés feltételeinek a *megalapozása* foglalja el.”

Én bizony, minek is tagadnám, óvakodnék bármit is egy fa tetejére alapozni. Igaz, célfákhoz speciel nem értek.

*

„A bíróság a vádlottat tömeges balesetet okozó, *gondatlanul elkövetett* közlekedési vétség miatt egyévi és kéthónapi szabadságvesztésre ítélte.”

Amiből, ugye, nyilvánvaló, hogy amennyiben feddhetetlen állampolgárok hírében óhajtunk állni, közlekedési vétségeinket gondosabban kell elkövetnünk.

*

Egy tévébírálatból: „Alig képzelhető el, hogy a kései órában, *termeszek királynőjétől elkedvetlenedve eljutott ez a film* azokhoz, akikről és akikért készült.”

Minek csűrnénk-csavarnánk? Az, hogy egy film — tetszés szerinti napszakban — elkedvetlenedjék, s ha netán mégis, hát pont egy termeszkirálynőtől, az csakugyan fölöttébb valószínűtlen.

Egy rádiókritikából: „Egyelőre csak annyit tehetünk, hogy *megfogalmazzuk kérdőjeleinket.*”

Szép feladat. Főleg, ha tudjuk, milyen alakúra kell őket fogalmaznunk.

Meghökkentő nyilatkozat: *„Egyesek a hivatali pozíciójukat trambulinnak használják, hogy azon a pecsenyéjüket sütögessék.”*

*

Ha — isten ne adja — még az is kiderülne róluk, hogy a gázrezsóról ugrálnak fejest, valóban el kellene tűnődnünk, nem a kontraszelekció klinikai esetével állunk-e szemben.

*

És végül: *„A rossz közérzetet nyakon kell csípni, mielőtt kásahegy lesz belőle.”*

Föl hát, barátim, a rossz közérzet nyakának csípésével, a kásahegy építő megelőzéséért! Mi az, mit lazsálunk? Parancs, az parancs!

*

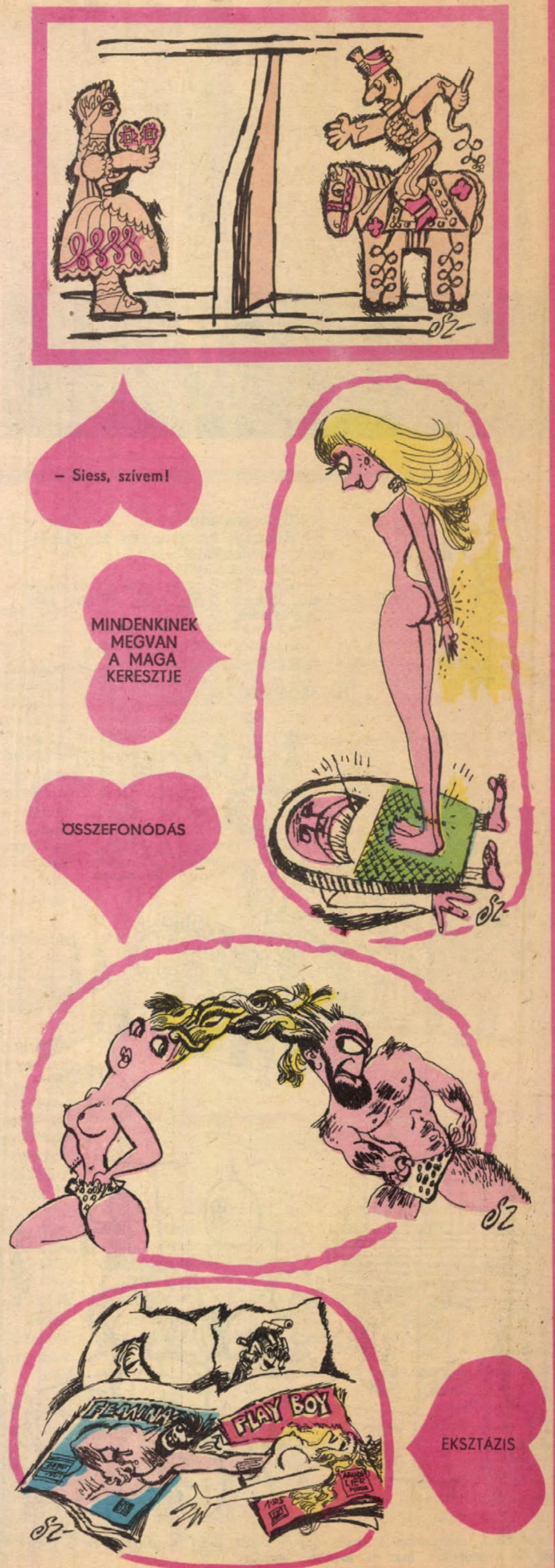
A föntebb kipécézett mondatok világra ihlőinek ezennel

Bölcsebb Új Értelmet Kíván:

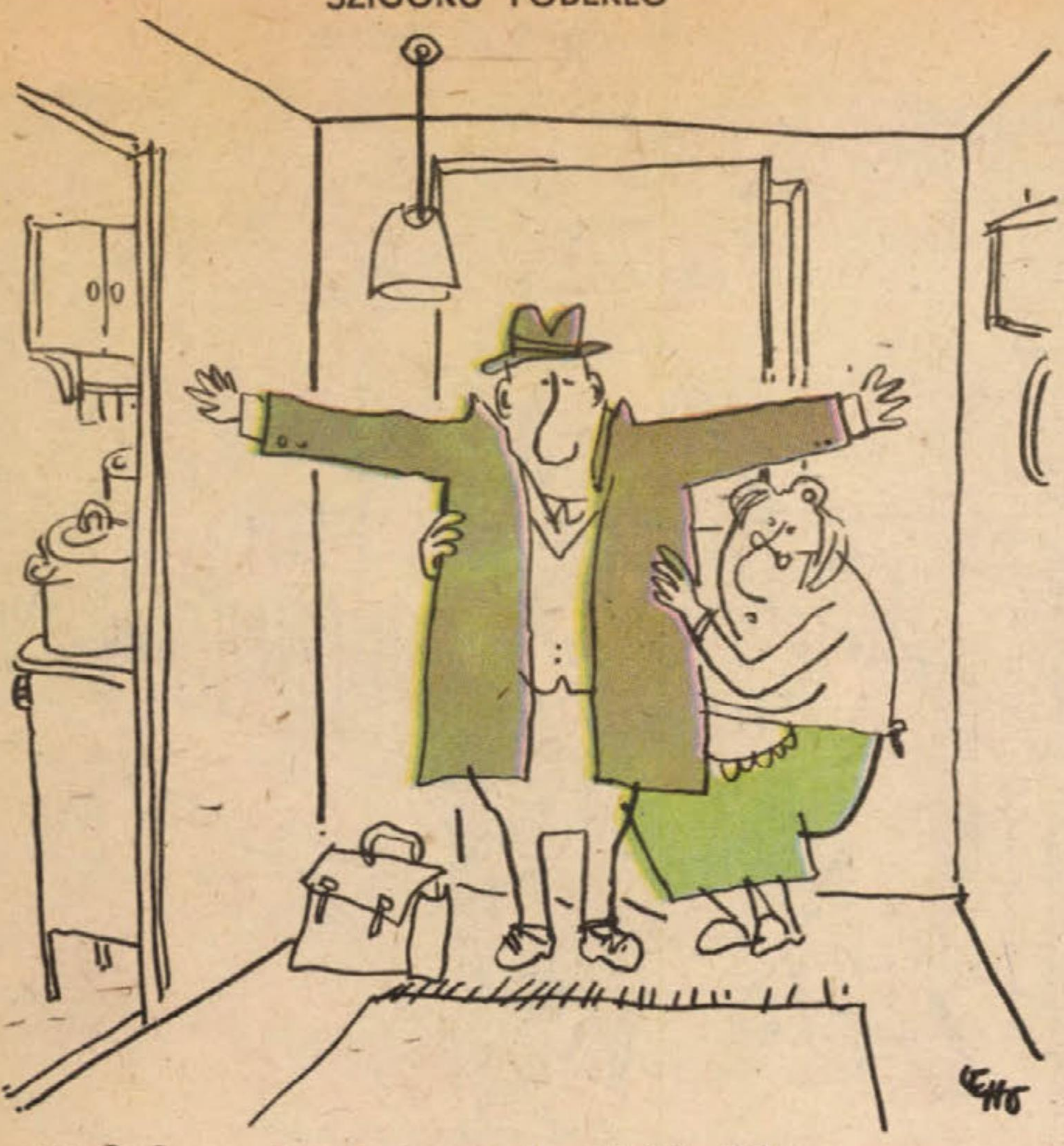
Timár György

SZÜR:

REALISTA SZEX

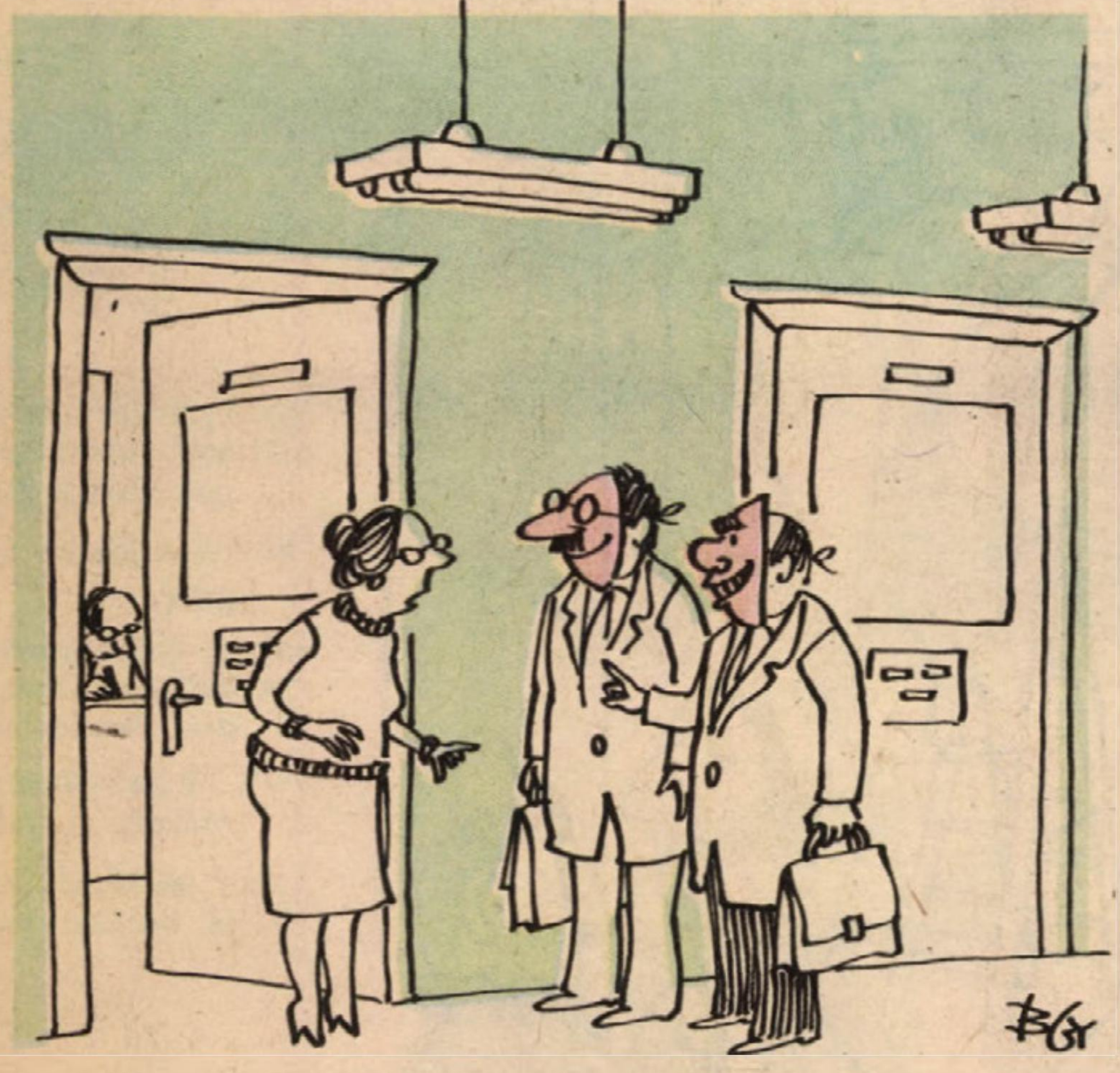
SZIGORÚ FŐBÉRLŐ

– Remélem, nem hozott fel nőt?

– Elhiszem, hogy szeretsz, de mégis, milyen formában képzelted el az együttélésünket?

– Nem, nem szilveszterről maradtunk itt, mi csak közérdekű bejelentést szeretnénk tenni.

TÉLI ÖRÖMÖK

HÁNYAT KÖHINTSÜNK

Olvasom, hogy elítélték a debreceni perselyeseket. Azokat, akik összegyűjtötték és megszámolták — és eközben alaposan megdézsmálták — a villamosok, autóbuszok jegyautomatáinak a bevételét. Nem is a tényre figyeltem fel, hiszen a közvagyon-fosztogatás közhely téma napjainkban, még csak nem is a vádlottak magas száma — harmincan voltak, ennyi emberből egy kisebb szövetkezet kitelne —, hanem mindenekelőtt a módszerükre.

Korunk nagy betegsége az elmagányosodás. A szociológusok telesírják a fülünket: atomjaira esik szét a társadalom, a közösségek felbomlanak, az egyén mindinkább elszigetelődik. Egy terület biztosan van még ahol érezzük az egymásrautaltságot, ez pedig a lopás. A magányos tolvaj legfeljebb a tyúklopásnál boldogul — közvagyont dézsmálni csak kalákában, brigádba vagy teambe tömörülve lehet. Mert ahol központtal dolgoznak, mindenütt ott az ellenőr, és az ellenőrt ellenőrző kontraellenőr, afölött pedig a rekontraellenőr, szubkontraellenőr, fedáksáriellenőr. És ezektől már jóízűen lopni sem lehet. Hacsak be nem vonják őket is. Persze, egy ellenőrt nem könnyű táncba vinni... Azért meg lehet próbálni. Debrecenben megpróbálták, s lám, sikerült. Teljes egyetértésben lopott a bevételt ellenőrző perselybontó bizottság.

Azért az egyénieskedés átkos szelleme belőlük sem halt ki egészen. A kaparj kurta ősi ösztönének engedelmeskedve külön is kapart magának mindenki, ki hova tudott: csizmaszárba, pokrócráncba, maga varrta zacskócskába. Ám ez csak a mellékes volt, a fő bevétel az egyezményes jelre meginduló közös lopásból származott. Amikor már hosszú oszlopokba rakták az asztalon a napi bevételt, az elöl ülő számlálóbiztos köhintett. Kettőt, hármat, négyet... Ebből

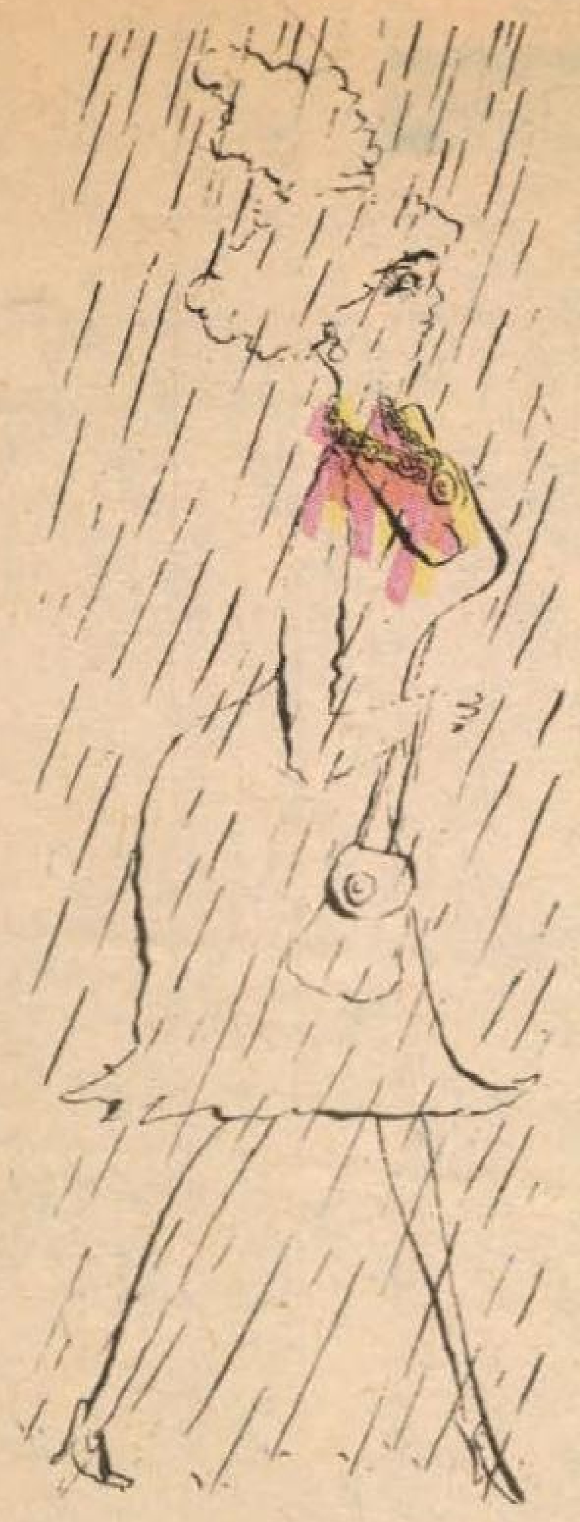
mindenki tudta, hány oszlopnyi kétforintost kell ellopni aznap, mennyivel kevesebbet kell elkönyvelni a pénztárkönyvben. Ez az, ami tetszett nekem, ez a látszólag egyszerű, mégis eredményes módszer. Így kell ezt csinálni, emberek. Mert ha már ott van előttünk az az áldott-édes közvagyon, akkor ne úgy vaktában, hebehurgyán cibáljuk szét, hanem pontosan, szépen, ahogy a csillag megy az égen, tervszerűen, átgondoltan.

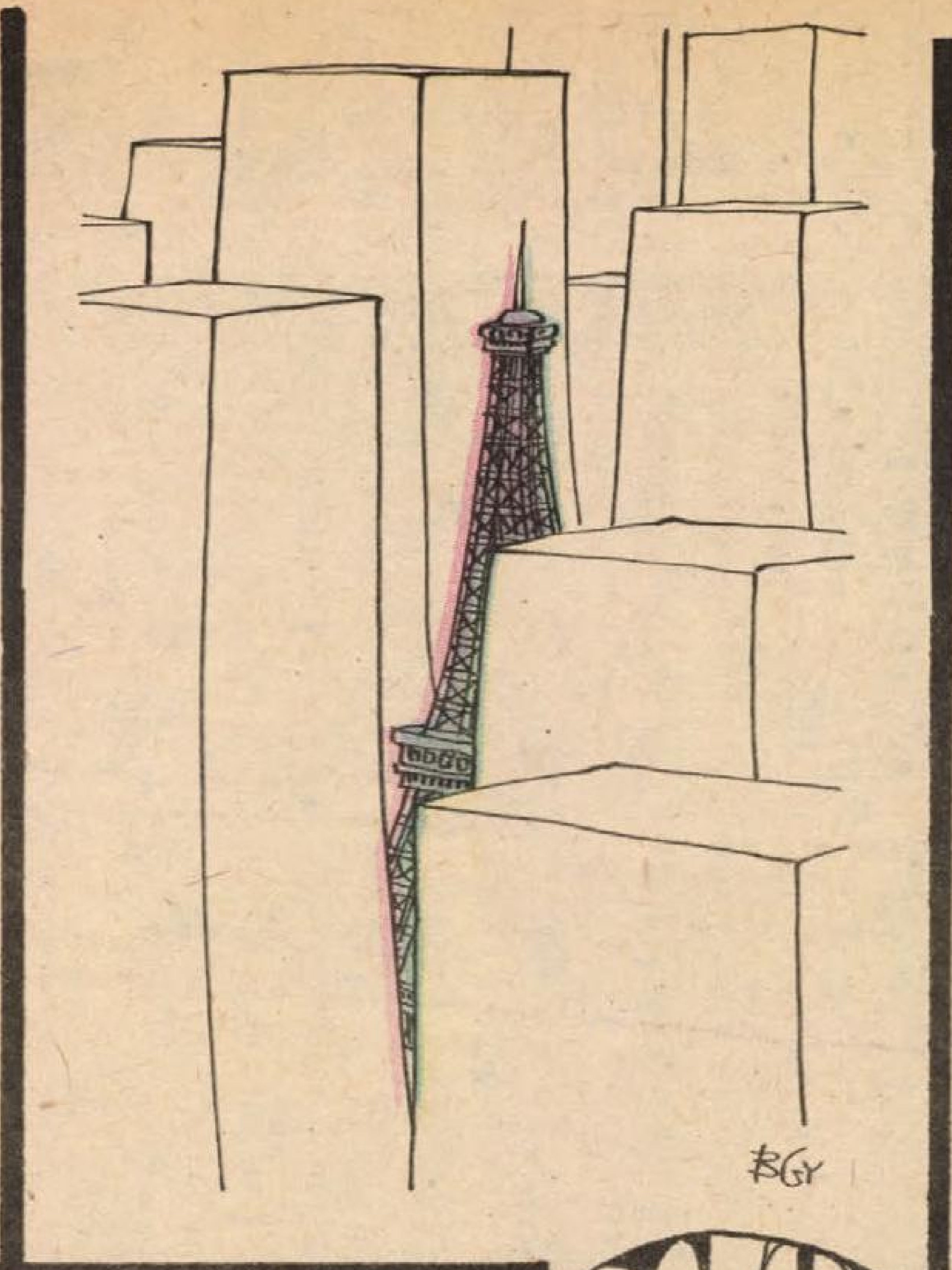
De mit ér, ha csak egy kisded csoport lop szakszerűen, köröttük pedig ott a káosz, a kapkodva, találomra lopók tömege? Intézményesíteni kellene ezt a módszert. Reggel, érkezéskor, a portás köhintsen mindenkinek, hogy tudja, mennyi az aznapi lopás-norma. De nem szabad ezzel üzemi szinten megrekedni. Tájegységenként ki kell jelölni egy felelős köhintőt, aki telefonon körbe köhinti, hogy aznap mennyit kell lopni az Alföldön, a Dunántúlon, vagy a Duna-Tisza közén.

Még tovább megyek: legyen országos előköhintő, aki a rádióban az Útinform mintájára megszervezendő Lopinform szolgálat keretében tájékoztatná az érdekelteket. Abból, hogy az országos informátor hányat köhint, mindenki tudná, hogy a keze ügyébe eső, mozdítható népvagyon hány százalékát viheti haza aznap.

Csak egy aggaszt: ha az országos főköhintő megfázna, s köhögési rohamot kapna — mi maradna belőled, Magyarország?

Radványi Barna

ROZSDA

DALLOS, BRENNER, VÁRNAI, BALÁZS-PIRI, FÜLÖP, SAJDIK, LEHOCZKI

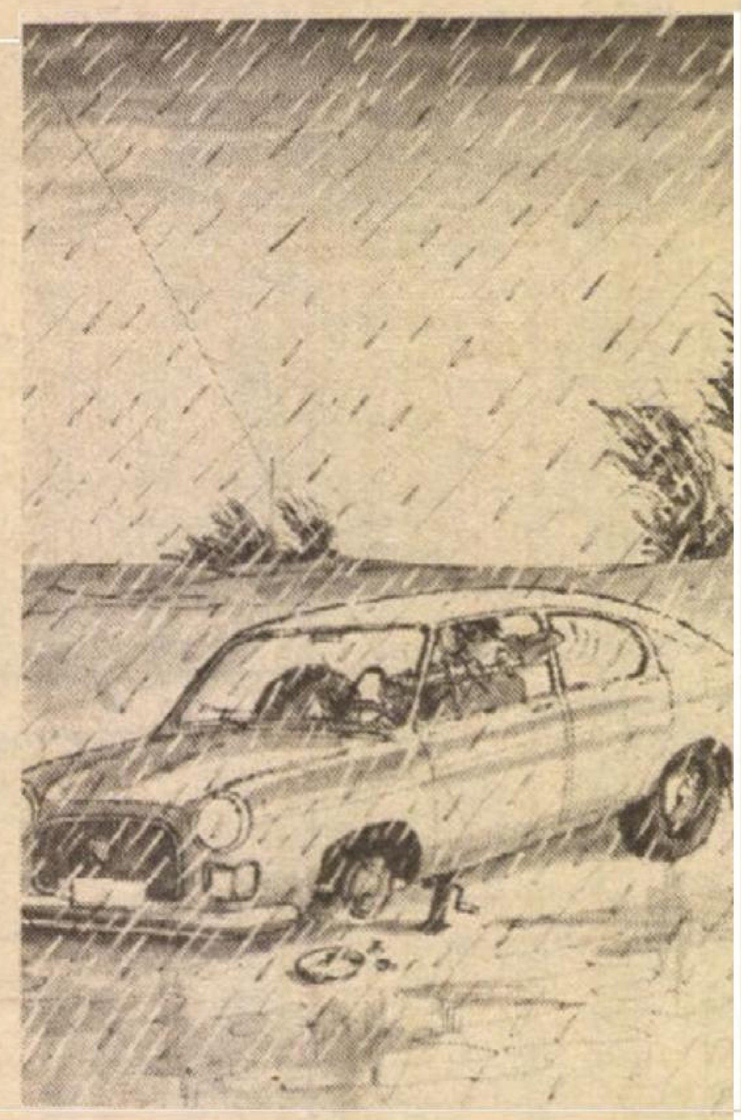

* IMPORT HUMOR *

MILYEN CUDAR IDŐ!
Reisinger rajzai a Quickből *

– De bíró úr! Most fizettünk ki érte egy milliót!

– Micsoda pech! Még a pumpában is víz van levegő helyett...

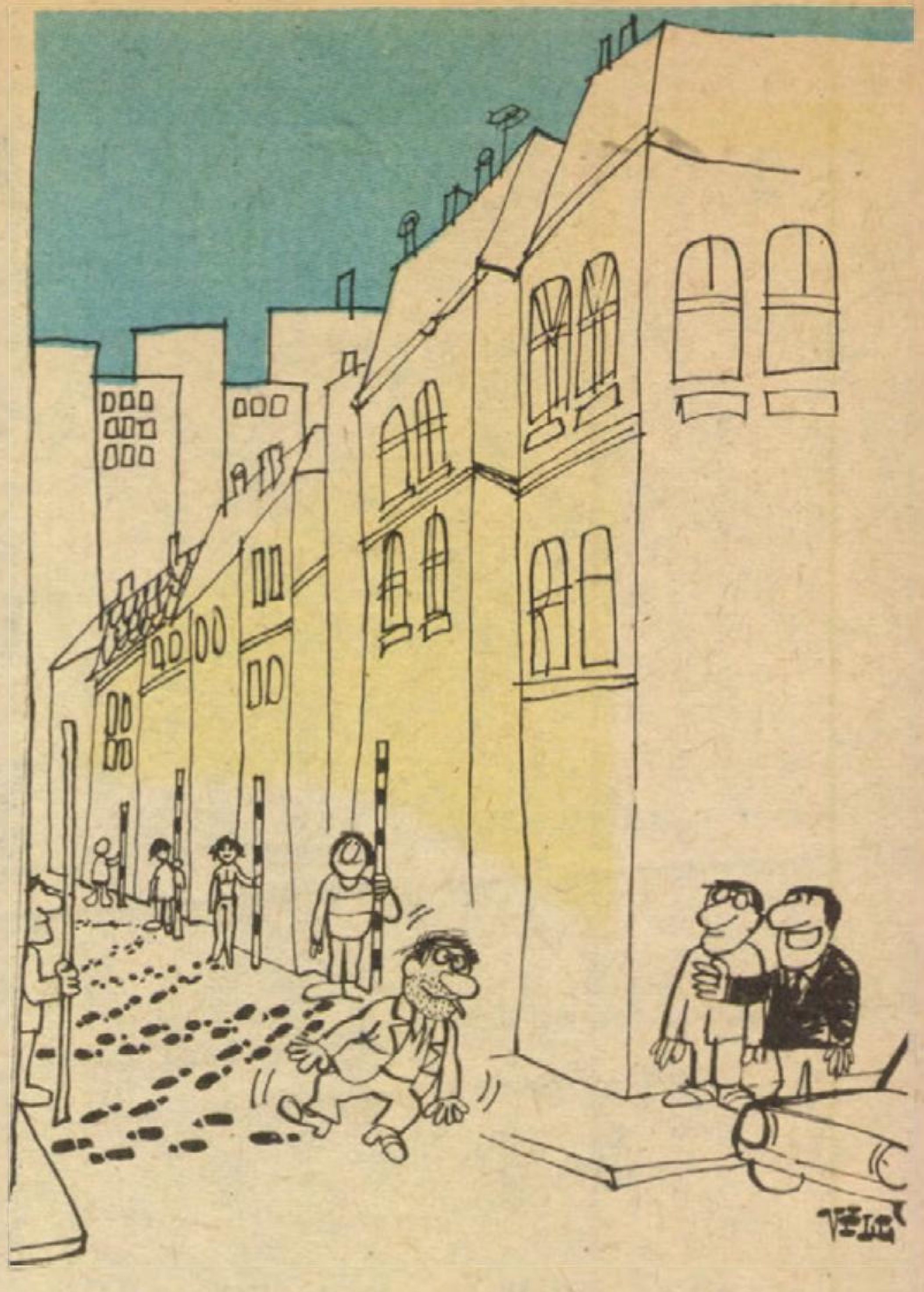
– Gyerünk, gyerünk, excellenciás uram!

– Hány strófából áll az önök himnusza?

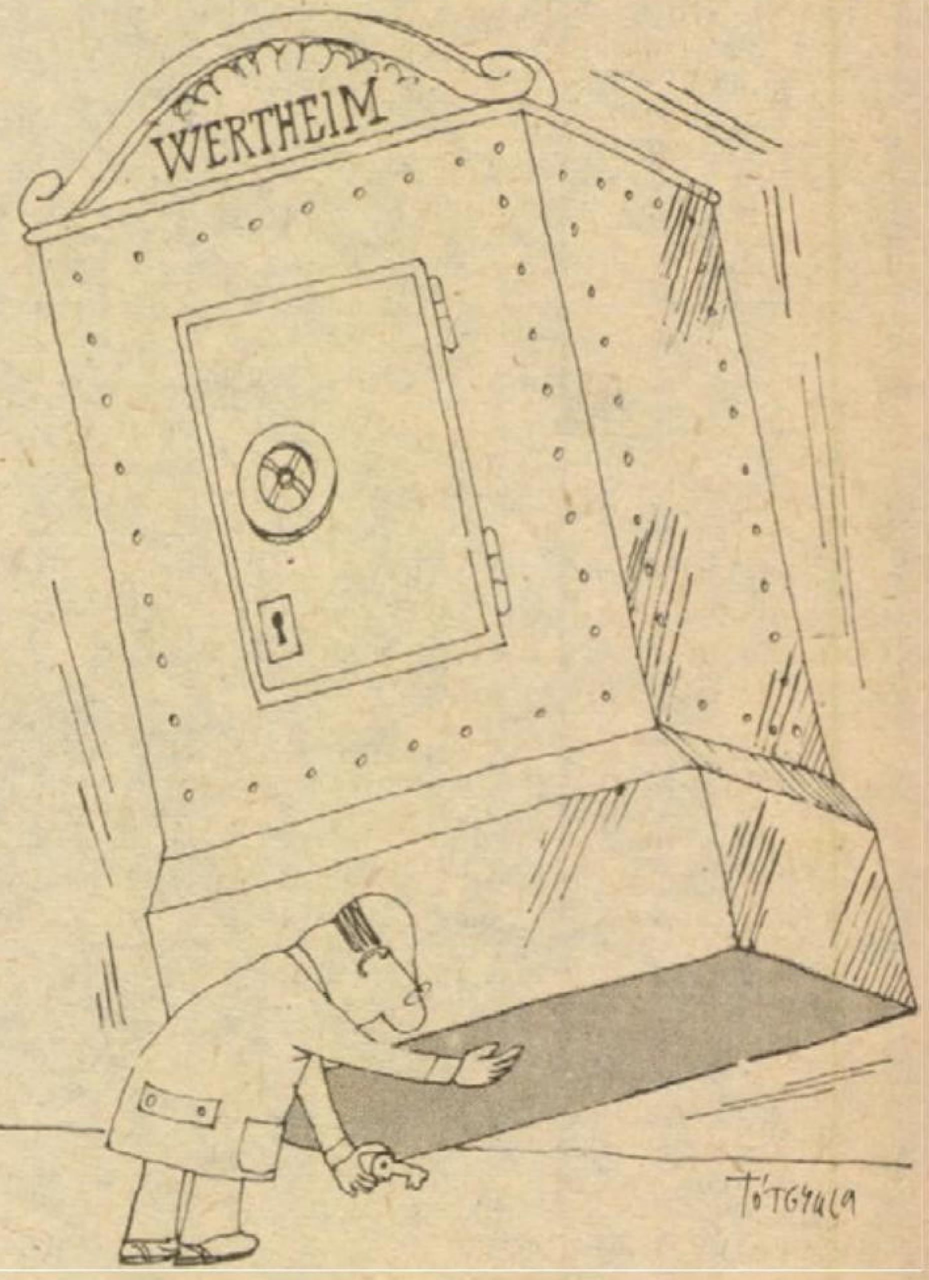

– Most mondd meg őszintén, szívem, mit lehet ilyen átkozott időben csinálni...

– A megjelölt pontokon ragasztjuk ki az alkoholellenes plakátokat...

A REJTEKHELY

Ed Dussault merengése a Reader's Digest című magazinban:

— Ha az evolúció ma is tart, miként lehetséges, hogy a jéghokikapusnak még mindig csak két keze van?

*

Angelo Dundee, Muhamed Ali edzője mondta a Legnagyobbról:

— Nem mondhatnám, hogy öntelt. Csak tökéletesen meg van győződve arról, hogy ha nem születetett volna a világra, most mindenki azt kérdezné: miért?

*

A New York-i napilapokban apróhirdetés jelent meg:

„Béreljen egy kocogót! Két dollár befizetése ellenében vállalom, hogy egy éven át naponta egy mérföldet futok Ön helyett."

A poén: néhány nap alatt 322 olvasó küldte be

TRIBÜN

Harry Buonocore 45 éves tőzsdeügynök címére a két dollárokat.

— Ez nem jelent annyit, hogy most naponta 322 mérföldet fogok futni — mondta a hirdető. — Egy mérföldet kocogok továbbra is és bárki megkérdez, majd közlöm, hogy ez éppen az ő mérföldje.

És, hogy miért küldött bárki is két dollárt ilyen faramuci céllal egy ismeretlen kocogónak?

— Nagyon egyszerű — mondta Buonocore. — Henry Rono, a világrekorder sokkal többe került volna.

*

A Tonbridge csapata idegenben játszott bajnoki mérkőzést. A szünetben Malcolm MacDonald, a csapat beállósa keservesen panaszkodott, hogy valaki minősíthetetlen hangnemben szidja a lelátóról.

— Várj csak — mondja Harry Haslam, a Tonbridge menedzsere —, majd én elintézem azt az alakot.

Felmegy a lelátóra, elkap egy vadul ordítozó vézna kis fickót, a gallérjánál fogva vezeti ki a pályáról. Mire visszatér, már ott van a vendéglátó csapat titkára.

— Nagyon lekötelezne — mondja pikírten —, ha máskor nem dobná ki az elnökünket a saját pályánkról.

*

sik" Csajkovszkij, a kitűnő edző most Svájcban dolgozik. Radmila, a neje harminc esztendeje minden edzését végignézi, nem csoda hát, hogy magas szinten ért a labdarúgáshoz.

— Óriási különbség van a régi és az új futball között — mondta nemrég az újságírók kérdésére. — Régen ingyen is jól futballoztak, most meg nagy pénzért is rosszul.

(p. p.)

BIZOTTSÁG

– Még mindig maradt egy kis szabad ideje az embereknek. Ki kell találnunk valamit!

Aszongyák

hogy évente százezer rendszámtáblát lopnak el az NSZK-ban lopott autók és hamis rendszámtáblák segítségével elkövetett rablótámadások céljára.

Önkéntelenül felmerül a kérdés, hogy mi nehezebb, autót lopni, vagy rendszámtáblát, a rendszámtáblát lefeszíteni az autóról, vagy az autót lefeszíteni a rendszámlábláról, a magam laikus fejével azt képzelem, hogy autót könnyebb lopni, mert a rendszámtábla nem gurul, persze ez nem biztos, hogy így van, mert a legkönnyebb valószínűleg mind a kettőt egyszerre ellopni, legfeljebb amelyikre nincs szüksége a tolvajnak, azt egyszerűen eldobja, igaz, hogy a rendszámtáblát könnyebb eldobni, mint egy autót, de az autót a rendszámtábla felhasználása után is el lehet adni, így lehet összekötni a hasznosat a kellemessel, amely esetben a hamis rendszámtáblás autóval elkötetett rablás a hasznos, az autóeladás a kellemes (hacsak a vevő nem túl sokat alkuszik), ha nekem autóm lenne (mondanom sem kell, hogy sose lesz) és az NSZK-ban parkolnám egy csomó óvatossági intézkedést foganatosítanék, először is a rendszámtáblát az autóhoz láncolnám, másodszor az autót láncolnám a rendszámtáblához (ez kissé hülyén hangzik, de nagyon biztonságos lehet), harmadszor pedig egy táblát akasztanék a kocsira, azzal a felírással, hogy kár a fáradságért, tolvaj úr, én is loptam a kocsit is, meg a rendszámtáblát is.

És már eddig három rablótámadás miatt köröznek.

(gergely)

TÜCSÖK és BOGÁR

Keresztcsíkos mellényke

(mb 88 cm)

Tetszik tudni, ez hosszában keresztcsíkos!

(A Kelet-Magyarország c. lapból nyírta Réti Sándorné, székelyi olvasónk)

A visontaiak munkája példamutató

Évente 50 ezer hektárral csökken a szántóterület

Csak így tovább, visontaiak!

(A Heves megyei Népújságban fedezte fel Orbán József, gyöngyösi olvasónk)

2./ Kisebb javitási munkákat /dugulás, ékszij csere stb./ menet közben a gépjármü vezetője is elvégezheti a biztonsági előirások betartása mellett.

60 km/óránál nagyobb sebesség mellett azonban kereket cserélni szigorúan tilos!

(Egy bányaüzem biztonságtechnikai előírásai között bukkant rá Lencse Károly, székesfehérvári olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

A legjobb tejtermelők. Az 1978. évi tejtermelési versenyen eddig a következő sorrend alakult ki: első Kóny. 4145 liter tehén, második Rajka 2945 liter tehén, harmadik Mosonszolnok 2897 liter tehén, negyedik Hegykő 2821 liter tehén, ötödik Kunsziget 2817 liter tehén.

Budapest hány liter tehén?

(A Szövetkezeti Élet c. lapban fedezte fel Suhajda Lajosné, mosonmagyaróvári olvasónk)

A SZAKÓCA BRIGÁD

Az Egyesült Por és Hamu Művek bejáratánál libériás portás fogadott, kezében ököl, szájában nyelv. Felmutattam neki egy hőmérőt és barackot nyomtam a fejére. Ez volt a jel.

— Á, maga jött a Fékezőtől? — kérdezte.

— Igen. A Szakóca brigádot keresem.

— Tudom.

— Honnan tudja?

Hamiskásan mosolygott.

— Mindenki őket keresi. Na, jöjjön, megmutatom.

A gyorsliftből a nyolcadik emeleten szálltunk ki. Rögtön egy táblát vettem észre: Egyesült Por és Hamu Művek, Szakóca brigád.

— Itt volnánk — mondta a libériás portás. — Tessék becsöngetni.

Egy kicsit furcsa volt az egész: olajszagot vártam, zakatoló gépeket, s nem utolsósorban a gyár híres termékét: port és hamut. Itt azonban desodorillat úszott a levegőben, légkondicionált tisztaság fogadott. A bim-bam csengő hangjára csinos hölgy jött elő. Levetette a kabátomat, megtörölte a cipőmet, végül a tükör előtt megigazította a frizurámat.

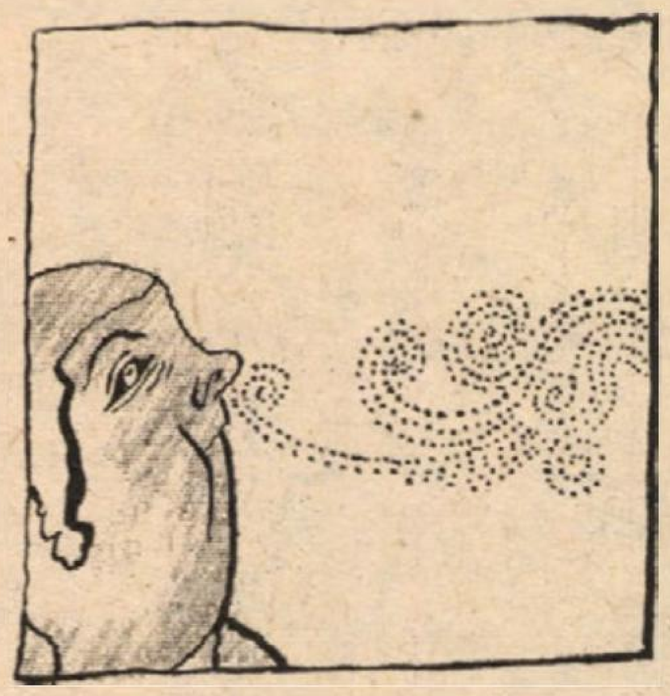
— Be van jelentve? — kérdezte.

— Be vagyok — mondtam és kezdtem egy csomó dolgot nem érteni. — Itt valami tévedés lehet, én a Szakóca brigádot...

— Mindjárt megnézem őket, addig foglaljon helyet, nézegesse a képeslapokat — mondta a hölgy, majd eltűnt egy párnázott ajtó mögött. Kisvártatva visszatért.

— Be lehet menni, a Szakóca brigád várja az elvtársat.

A teremben egy hosszú asztalnál kilenc elegáns, jól ápolt férfi ült. Amikor megláttak, egyikük felállt — ő volt Szakóca János, a brigádvezető. A

kezében levő tálcán pedig nemzetiszínű szalaggal átkötve, a gyár világhírű terméke: por és hamu.

— Üdvözöljük az elvtársat — mondta a brigádvezető, miközben felbontott egy üveg skót whiskyt. — Igazán örülünk. Maga az ezredik újságíró, aki felkereste a Szakóca brigádot. Engedje meg, hogy egy szerény ajándékkal kedveskedjek brigádunk nevében.

Töltött az italból és átnyújtotta a tálcát.

— És most — ült vissza a fotelba a brigádvezető — mivel szolgálhatunk?

— Az önök kemény életét szeretném megénekelni — makogtam.

— Mit akar kihozni belőle? — vágott közbe az előbbi brigádtag. — Pozitív vagy negatív képet?

— Egy életszagú riportot szeretnék, melyben a nehézségek mellett az eredményekről is tudósíthatom az olvasót.

— Rendben van — mondta a brigádvezető és megnyomott egy gombot. A terem megtelt életszaggal, az egyik brigádtag az orra elé kapta a zsebkendőjét.

Szakóca János brigádvezető közben az asztalon levő vaskos iratkötegben lapozgatott, lázasan keresett valamit a táblázatok, kimutatások között.

— Bocsánat — ütögettem meg a karját — mesélnének valamit arról, hogyan élnek?

— Éppen azt a részt keresem — mondta Szakóca. — Hopp, meg is van. Oda is tudom adni az elvtársnak, van belőle több példány.

— Mi ez? — kérdeztem elhűlve.

— Ez a riport, amit meg akar írni — mosolygott a brigádvezető. — Vigye csak el nyugodtan, ha lök hozzá egy kis szöveget, akár négy flekket is írhat belőle.

Lassan forogni kezdett velem a szoba.

— Ezzel foglalkoznak, ahelyett, hogy dolgoznának? Hát nem maguk az Egyesült Por és Hamu Művek legjobban dolgozó brigádja?

— Dehogynem — vágták rá mind a kilencen egyszerre. — Hatszoros kiváló brigád vagyunk, a színházlátogatásokról nem is beszélve.

— És az hogy lehet, hiszen nem csinálnak semmit?

— Nana — fenyegetett meg tréfásan Szakóca János —, ne ítéljen olyan felületesen mint egy futballbíró. Mi hozzuk a legtöbb hasznot az Egyesült Por és Hamu Műveknek.

— De hát... — kezdtem.

— Nézze — magyarázta atyailag. — A mi gyárunkat gyakran keresik fel újságírók, politikusok és úttörők. A vállalat vezetősége kiszámolta, hogy egy dolgozónkra percenként csaknem másfél látogató jut. Ez a gyárnak naponta huszonöt óra, évente pedig tizenhárom hónap kiesést jelent a termelésből.

— És mit tudtak tenni ennek megakadályozására? Ritkultak a látogatások?

— Dehogy. Létrehoztuk a Szakóca brigádot, amely nyilatkozik, fogad, koszorúzásokon képviseli a gyárat, s ha kell, még a Ferihegyi repülőtérre is kimegy a hazaérkező delegációknak integetni. S amíg mi mindezeket elintézzük, a gyár többi dolgozója nyugodt körülmények között végezheti a munkáját.

Föld S. Péter

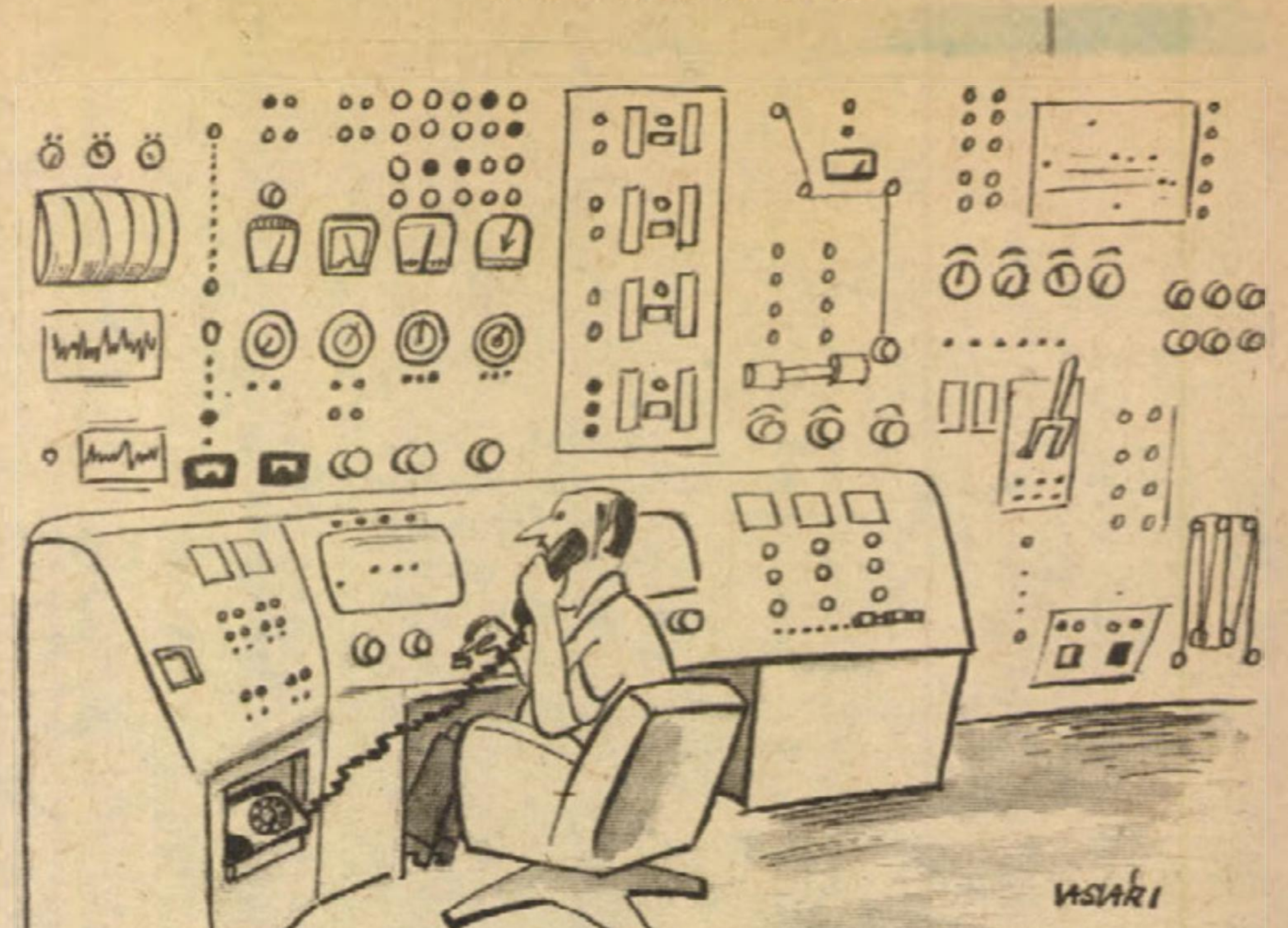
TOLMÁCS

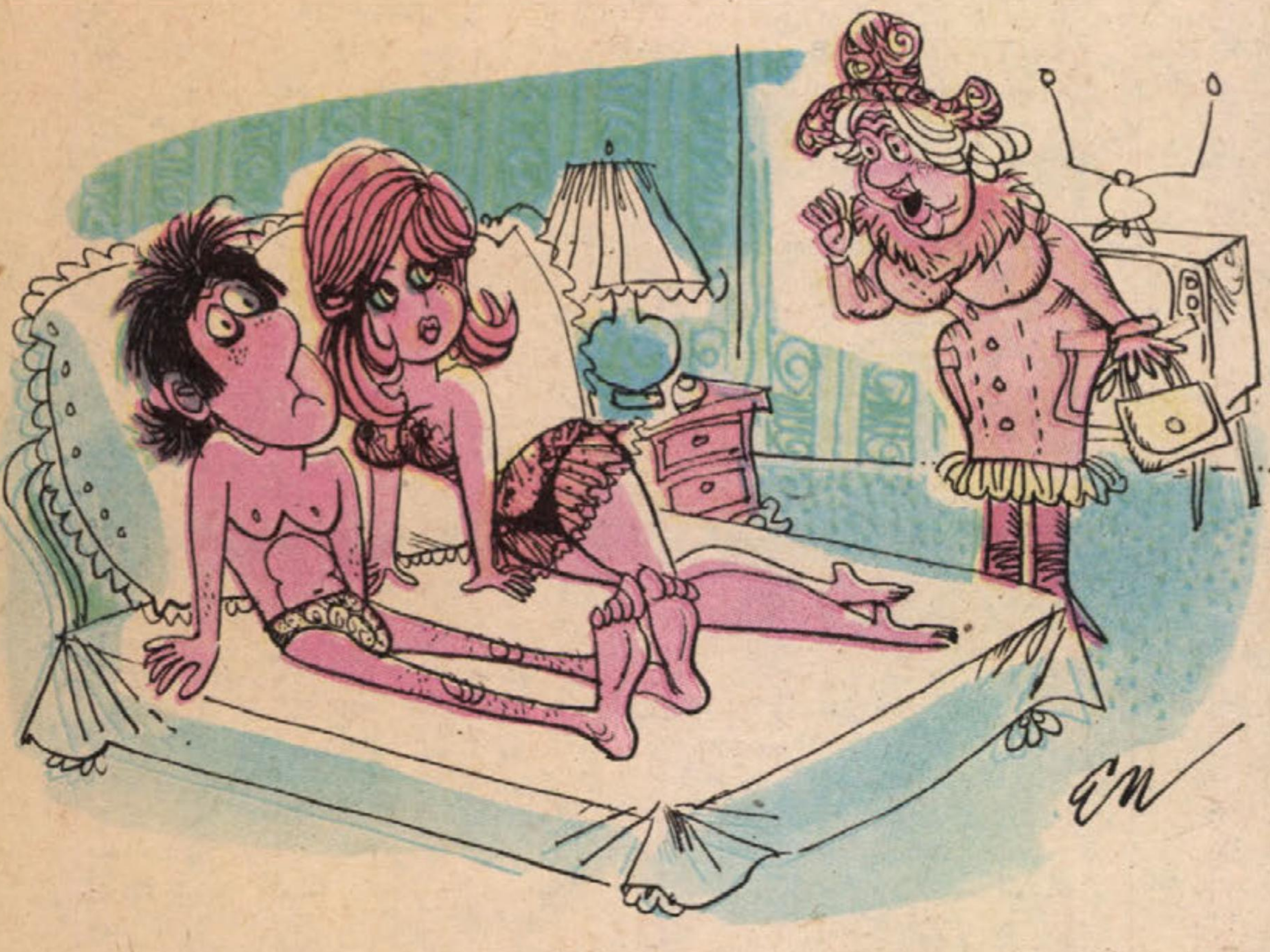

– Te mondd meg neki, hogy kikiáltották a köztársaságot, így jobban elviseli.

A FEJLŐDÉS ÚTJA

– Halló! Itt a Csőtörési Központ!

– Már úgy izgultam, hogy megint azt az utálatos krimit fogjátok nézni a tévében!...

TÉLI TURISTAHÁZ

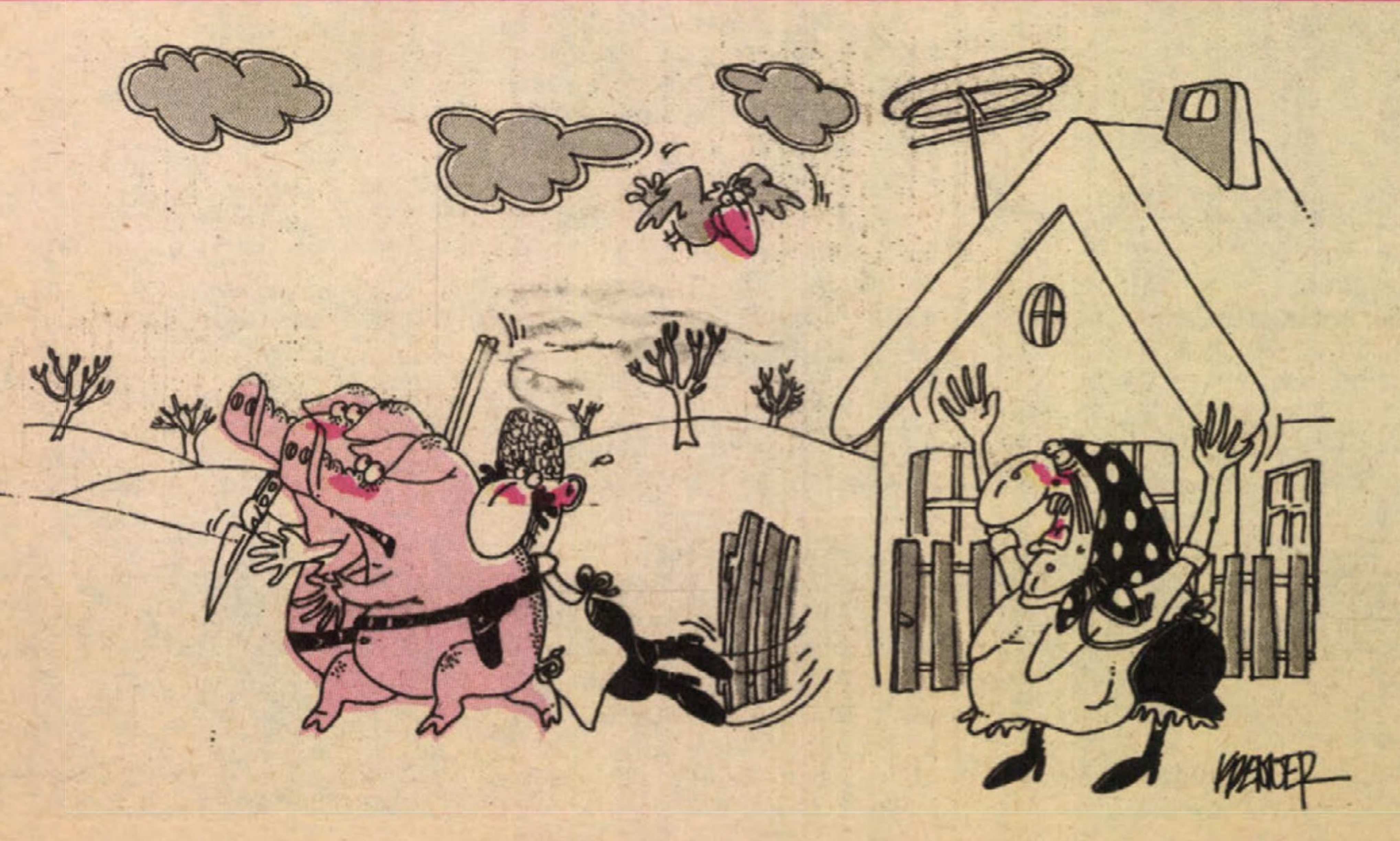

– A balta használati díja öt forint fejenként!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Hamburgból érkezett:
Két bankrabló javában dolgozik. Az egyik a bankókat tömi a táskába, a másik az ajtónál falaz.
A falazó hirtelen felordít:
— Hans! Hívjad a rendőrséget!
— Miért? Mi történt?
— Valaki ellopta az autónkat!

A primadonna büszkén meséli:
— A mai fellépés előtt szörnyen lámpalázas voltam, de amikor a színpadra léptem, a közönség vastapssal fogadott. Ma este nem felejtettem el a szöveget!
Mire a karmester:
— Csak elfelejtetted az öltözőben felvenni a szoknyádat, drágám...

– Amióta nézik a tévét, már a harmadik böllért rabolják el...

ZSÖLLYE

Mécs Károly valamelyik nap reggelén felkereste a Thália Színház gégészét, dr. Jakab Erzsébetet.

— Drága Erzsikém, nagyon náthás vagyok, szörnyen fáj a fejem és a torkom, egész nap köhögök...

Jakab doktornő kinézett a rendelő ablakán. Odakint gomolygott a köd és zuhogott az eső. Aztán Mécshez fordult:

— Nem kell megijedni, minden a legnagyobb rendben van. Aki ebben az időben nem beteg, annak valami baja van!

•

A feltűnő szépségű Anny Dupereyt két filmben is láthatja mostanában a hazai közönség. A „Sokat akar a szarka" című francia vígjátékban és a „Bobby Deerfield" című amerikai filmben. Ez utóbbinak a forgatása közben egy újságíró megkérdezte tőle, tudna-e valami jellemzőt mondani amerikai tartózkodásáról? Duperey elmosolyodott.

— Persze frappáns legyen és igaz is.

Az újságíró bólintott.

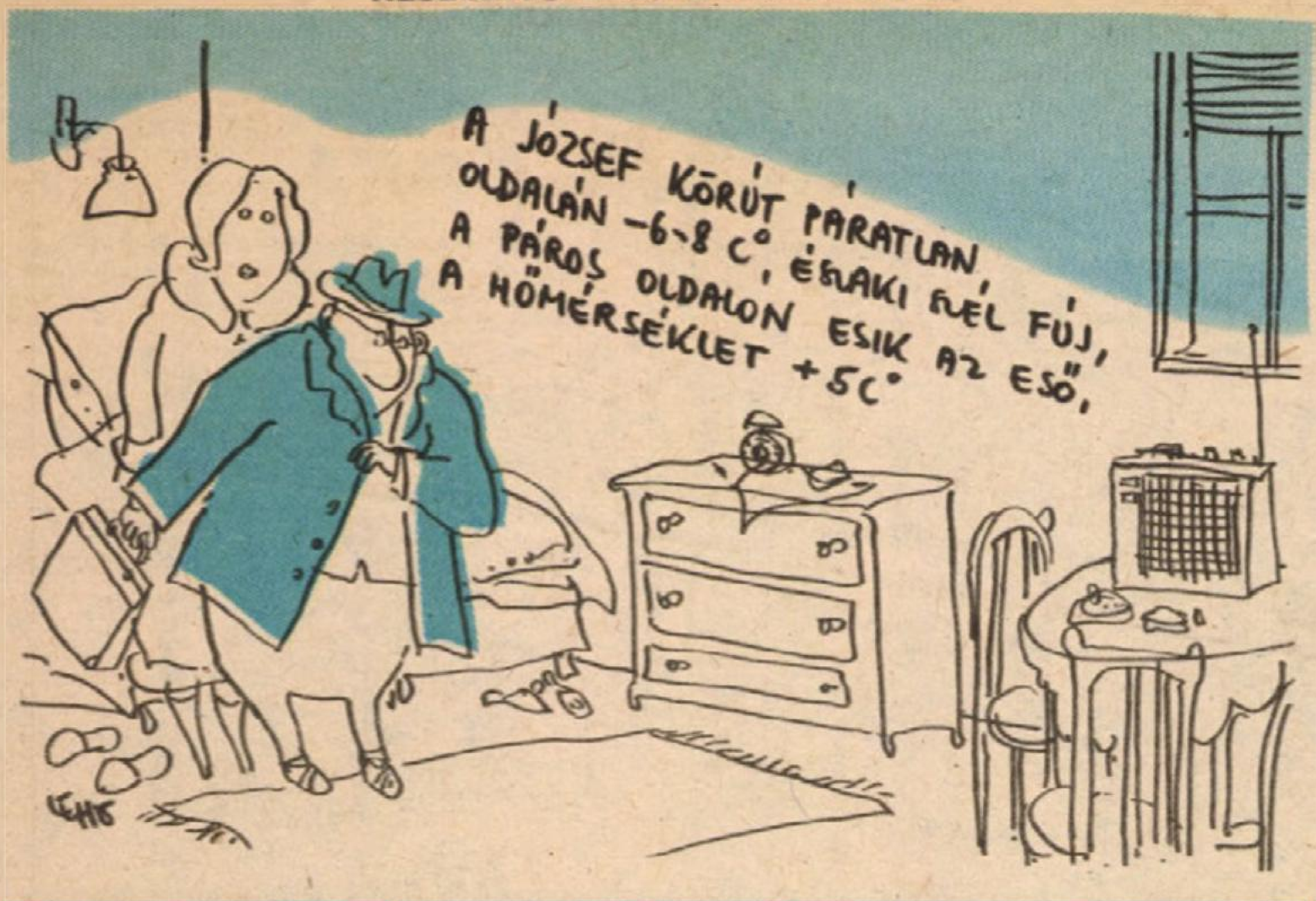
— Hát ha lehetne...

A színésznő kis gondolkodás után kész volt a válasszal.

— Imádok horgászni, ezért horgászengedélyt kértem. Kaptam egy kérdőívet, amelyet ki kellett töltenem. Vezetéknév? Keresztnév? Címe? Mióta tartózkodik az Egyesült Államokban? Foglalkozása? Munkahelye? Mikor született?... Ugyanaznap vettem egy gyöngyháznyelű kis pisztolyt. Ott nem kérdeztek semmit, elvették a pénzt és kész!

Rátonyi Róbert

RÉSZLETES IDŐJÁRÁSJELENTÉS

ELŐVIGYÁZAT

VÉDŐFAL

Egy szeszkedvelőről

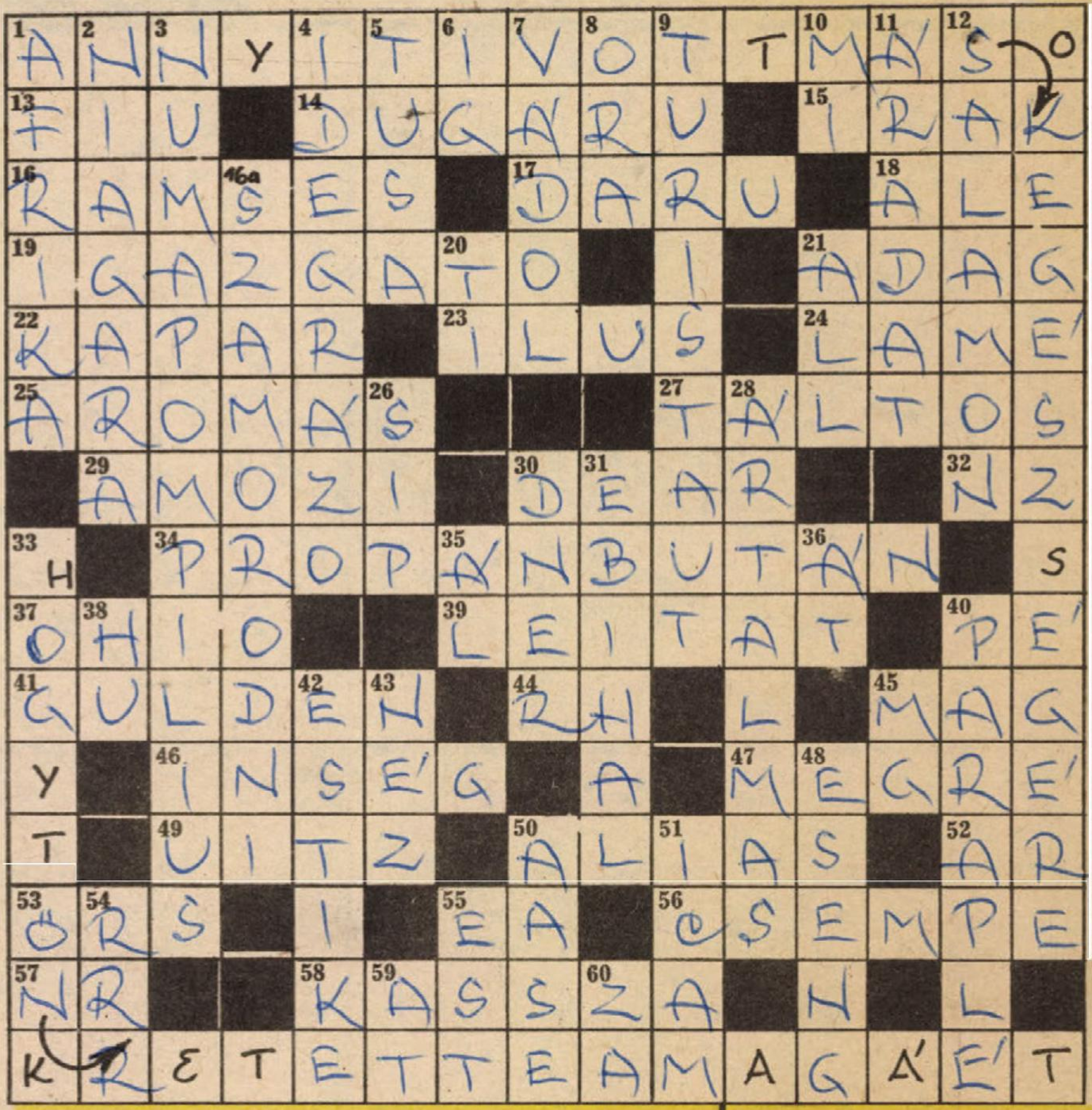
szól Emil Krotkij szovjet humorista ironikus megállapítása, mely rejtvényünk vízszintes 1. és függőleges 33. soraiban található. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb január 8-ig kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Fiatal férfi
14. Csempész portékája
15. Arab állam
16. Több egyiptomi fáraó neve volt
17. Gázlómadár
18. Angol sörféleség
19. Vállalat vezetője
21. Porció
22. A kakas a szemétdombon
23. Női név (Kukorica Jancsi szerelme)
24. Fényes, nőknek való kelme
25. Finom zamatú
27. Népmesék csodálatos lova
29. Filmszínház névelővel
30. Kedves — angolul
32. A 43 függ. mássalhangzói
34. Fűtésre használt palackos gázkeverék
37. Az USA egyik állama
39. Addig kínálja, míg be nem rúg
40. P
41. Hollandia pénze
44. A ródium vegyjele
45. Elvetik
46. Tömeges nélkülözés
47. A tévéből emlékezetes francia detektív (fonetikusan)
49. Festő és grafikus, a „Vörös katonák, előre!" c. plakát alkotója 1919-ben
50. „Igazi nevén" — ismert latin szóval
52. Az argon vegyjele
53. Kis létszámú rendőrségi egység
55. E. A.
56. Fal burkolására használatos
57. Rövidítés számok előtt
58. Páncélszekrény

FÜGGŐLEGES

1. Világrész
2. A leghíresebb vízesés
3. Romulus után Róma második királya volt
4. Megrendítő, borzalmas
5. Küzdelem, párviadal
6. A vízsz. 19. kezdete
7. Azt állítja valakiről, hogy bűnt követett el
8. Időegység
9. Nyugatra minden harmadik évben lehetséges
10. Személyes névmás
11. Egyre növekvő, mozgó embertömeg
12. Zaklatott sorsú magyar király
16a. Tokaji bor
20. A titán vegyjele
21. Minden — angolul
26. Fúvós hangszer
28. Például: a dohányzás
30. Fordítva: mindennek a lelke
48. Könyörög, rimánkodik
31. Békaporonty
35. Nem igazi
36. Igekötő
38. Ijesztő-szócska
40. Dédapáink esernyője
42. Kerti növény (más néven: éjjeli viola)
43. Szemlél
45. A magnézium vegyjele
48. Könyörög, rimánkodik
50. Peer Gynt mamája
51. Fordítva: a tévében minden este „fellép"
54. Azonos betűk
55. Nap szaka
59. Az asztácium vegyjele
60. Z. A.

SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959
Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest V., József nádor tér 1. 1900) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra.
Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, negyedévre 22,50 Ft
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
79.2308/2-1 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: Bolgár Imre
Index: 25 504
ISSN 0134–0611

— *Hogy sikerült a házasságod?*

— *Rosszul. Nem tudok belenyugodni abba, hogy a feleségem jobban ment férjhez, mint ahogy én nősültem!*

*

— Hidd el, ha megborotválkozom, szinte húsz évet fiatalodom — mondja a férj a feleségének.

— Nem tudnál néha este borotválkozni?

PAUL VALÉRY

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Olyan könnyű legyél, mint a madár, nem pedig olyan, mint a toll."

200—200 forintot nyert:

Dévai György, Kaposvár, Bajcsy-Zsilinszky u. 32. 7400, Palánkai Józsefné, Esztergom, Lenin u. 5. 2500, Füredy Endre, Eger, Lenin út 81/a. 3300

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

1979

a gyermekek éve

– Apu, beírtam a nevetekben a lelki tanácsadónak, hogy rendbehozzam a házasságotokat.

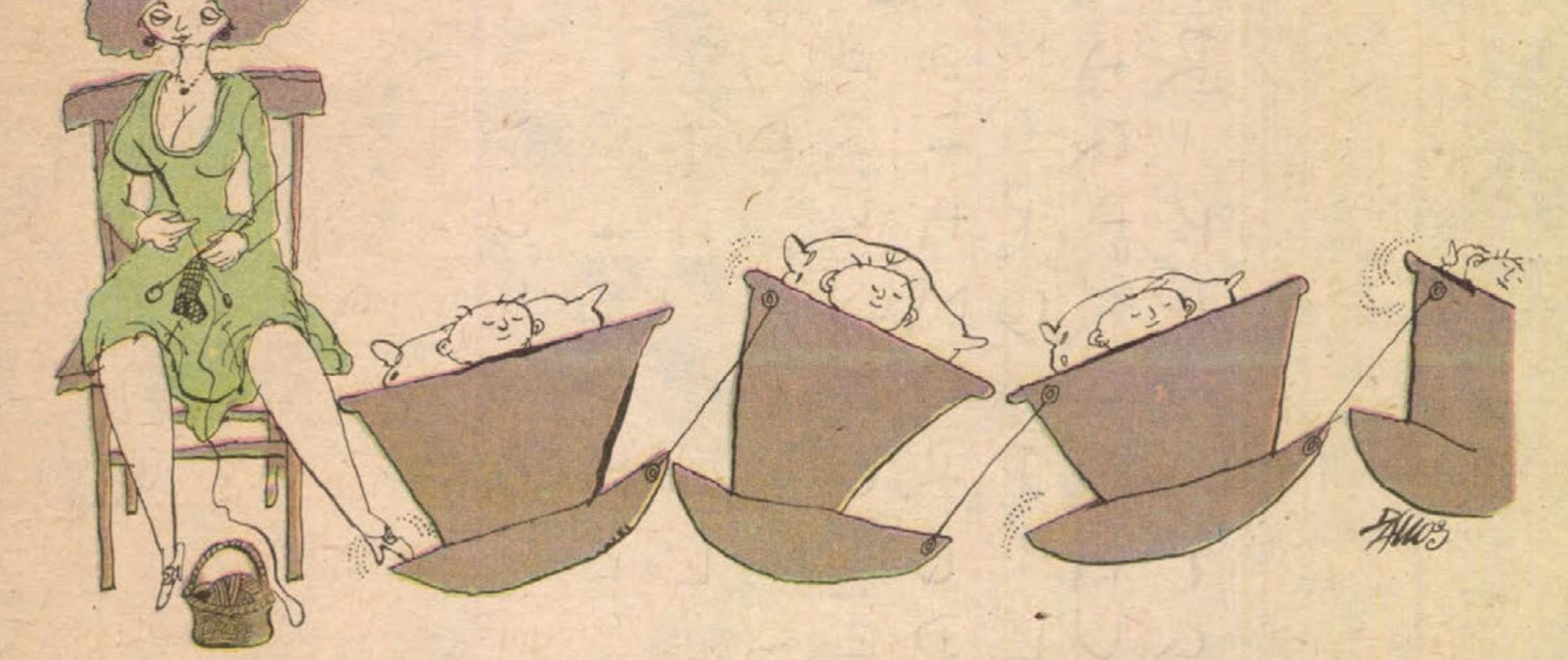

– Hát nem tudjátok, hogy gyermekév van?

Ludas Matyi

NÉGYES IKREK

MODERN CSÖRGŐ

